

Cumhuriyet Senatosu ve Millet Meclisi (430) üyesinin, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının bâzı maddelerinin değiştirilmesi ve geçici maddeler eklenmesi hakkında teklifi ve Anayasa Komisyonu raporu (2/558)

MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

On yıllık uygulamanın ışığında, Anayasanın hürriyetçi yapısını ve temel ilkelerini bütünü ile koruyarak, hazırlamış olduğumuz değişiklik tekliflerimizi madde gerekçeleriyle birlikte, biran önce Türkiye Cumhuriyeti Anayasası hükümleri haline gelmesi dileğiyle ve saygılarımızla sunuyoruz.

Isparta Milletvekili <i>Süleyman Demirel</i>	Adana Milletvekili <i>M. Salâhattin Kılıç</i>	Adana Milletvekili <i>Cavit Oral</i>	Adana Milletvekili <i>Ahmet Topaloğlu</i>
Adana Milletvekili <i>Hüsamettin Uslu</i>	Adıyaman Milletvekili <i>Mehmet Zeki Adıyaman</i>	Adıyaman Milletvekili <i>Ali Avni Turanlı</i>	Afyon K. Milletvekili <i>Mehmet Rıza Çerçel</i>
Afyon K. Milletvekili <i>Hasan Dinçer</i>	Afyon K. Milletvekili <i>Şevki Güler</i>	Afyon K. Milletvekili <i>Ali İhsan Ulubahşi</i>	Afyon K. Milletvekili <i>Kâzım Uysal</i>
Ağrı Milletvekili <i>Nevzat Güngör</i>	Amasya Milletvekili <i>Yavuz Acar</i>	Amasya Milletvekili <i>Salih Aygün</i>	Ankara Milletvekili <i>Orhan Alp</i>
Ankara Milletvekili <i>Oğuz Aygün</i>	Ankara Milletvekili <i>Sinan Bosna</i>	Ankara Milletvekili <i>Musa Kâzım Coşkun</i>	Ankara Milletvekili <i>Mustafa Maden</i>
Ankara Milletvekili <i>H. Turgut Toker</i>	Ankara Milletvekili <i>Aydın Yalçın</i>	Ankara Milletvekili <i>Ferhat Nuri Yıldırım</i>	Ankara Milletvekili <i>Şerafettin Yıldırım</i>
Ankara Milletvekili <i>Mustafa Kemal Yılmaz</i>	Antalya Milletvekili <i>Hasan Akçaloğlu</i>	Antalya Milletvekili <i>İhsan Ataöv</i>	Antalya Milletvekili <i>Ömer Eken</i>
Antalya Milletvekili <i>Rafet Eker</i>	Artvin Milletvekili <i>Mustafa Rona</i>	Aydın Milletvekili <i>Vahit Mentese</i>	Aydın Milletvekili <i>İsmet Sezgin</i>
Aydın Milletvekili <i>Filizet Turhangil</i>	Balıkesir Milletvekili <i>İbrahim Aytaç</i>	Balıkesir Milletvekili <i>Cihat Bilgehan</i>	Balıkesir Milletvekili <i>Mithat Şükrü Cavdaroğlu</i>
Balıkesir Milletvekili <i>Kemal Erdem</i>	Balıkesir Milletvekili <i>Ahmet İhsan Kıvrımlı</i>	Balıkesir Milletvekili <i>Osman Tari</i>	Bilecik Milletvekili <i>Şadi Binay</i>
Bingöl Milletvekili <i>Mehmet Bilgin</i>	Bitlis Milletvekili <i>Zeynelabidin İnan</i>	Bolu Milletvekili <i>Nihat Bayramoğlu</i>	Bolu Milletvekili <i>Habîl İbrahim Cop</i>
Bolu Milletvekili <i>Ahmet Çakmak</i>	Bolu Milletvekili <i>M. Şükrü Kiykoğlu</i>	Burdur Milletvekili <i>Ahmet Mukadder Çiloğlu</i>	Burdur Milletvekili <i>Mehmet Özbey</i>
Bursa Milletvekili <i>Cemal Külâhlı</i>	Bursa Milletvekili <i>Barlas Küntay</i>	Bursa Milletvekili <i>Ertuğrul Mat</i>	Bursa Milletvekili <i>Kasım Önadm</i>
Bursa Milletvekili <i>Mustafa Tayyar</i>	Bursa Milletvekili <i>Ahmet Türkel</i>	Çanakkale Milletvekili <i>Kemal Bağcıoğlu</i>	Çanakkale Milletvekili <i>Zekiye Gülsen</i>
Çanakkale Milletvekili <i>Refet Sezgin</i>	Çanakkale Milletvekili <i>Mesut Hulki Önür</i>	Çankırı Milletvekili <i>Hazım Dağlı</i>	Çankırı Milletvekili <i>Nurettin Ok</i>
Çankırı Milletvekili <i>Arif Tosyalıoğlu</i>	Çorum Milletvekili <i>Kemal Demirer</i>	Çorum Milletvekili <i>Abdurrahman Güler</i>	Çorum Milletvekili <i>Arslan Topçubaşı</i>
Denizli Milletvekili <i>Fuat Avcı</i>	Denizli Milletvekili <i>Mehmet Emîn Durul</i>	Diyanbakır Milletvekili <i>Behzat Egilli</i>	Diyanbakır Milletvekili <i>Abdüllâtif Ensarioğlu</i>

Diyarbakır Milletvekili <i>Necmettin Göneng</i>	Diyarbakır Milletvekili <i>Sabahattin Sancı</i>	Diyarbakır Milletvekili <i>Nafiz Yıldırım</i>	Edirne Milletvekili <i>İlhami Ertem</i>
Edirne Milletvekili <i>Veli Gülkan</i>	Elâzığ Milletvekili <i>Ali Rıza Septioğlu</i>	Erzincan Milletvekili <i>Hüsamettin Atabeyli</i>	Erzincan Milletvekili <i>Sadık Perinçek</i>
Erzurum Milletvekili <i>Rıfka Danışman</i>	Erzurum Milletvekili <i>Naci Gacıroğlu</i>	Eskişehir Milletvekili <i>Mehmet İsmet Anı</i>	Eskişehir Milletvekili <i>Orhan Oğuz</i>
Eskişehir Milletvekili <i>Seyfi Öztürk</i>	Eskişehir Milletvekili <i>M. Şemsettin Sönmez</i>	Gaziantep Milletvekili <i>Erdem Ocak</i>	Gaziantep Milletvekili <i>M. Lâtfi Söylemez</i>
Giresun Milletvekili <i>Nizamettin Erkmen</i>	Giresun Milletvekili <i>Hidayet İpek</i>	Giresun Milletvekili <i>M. Emin Turgutalp</i>	Gümüşane Milletvekili <i>Mustafa Karaman</i>
Gümüşane Milletvekili <i>Ekrem Saatçi</i>	Hakkâri Milletvekili <i>Ahmet Zeydan</i>	Hatay Milletvekili <i>Halil Akgöl</i>	Hatay Milletvekili <i>Talât Köseoğlu</i>
Hatay Milletvekili <i>Ali Yılmaz</i>	Isparta Milletvekili <i>Ali İhsan Balın</i>	Isparta Milletvekili <i>Yusuf Uysal</i>	İçel Milletvekili <i>Mazhar Arıkan</i>
İçel Milletvekili <i>Cavit Okyayuz</i>	İstanbul Milletvekili <i>Tekin Erer</i>	İstanbul Milletvekili <i>Orhan Cemal Fersoy</i>	İstanbul Milletvekili <i>Mustafa Fevzi Güngör</i>
İstanbul Milletvekili <i>Osman Özer</i>	İstanbul Milletvekili <i>Naime İkbâl Tokgöz</i>	İstanbul Milletvekili <i>Mehmet Yardımcı</i>	İzmir Milletvekili <i>Mustafa Akan</i>
İzmir Milletvekili <i>Münir Daldal</i>	İzmir Milletvekili <i>Nihad Kürşad</i>	İzmir Milletvekili <i>Akın Özdemir</i>	İzmir Milletvekili <i>Orhan Demir Sorguç</i>
Kars Milletvekili <i>Lâtif Aküzüm</i>	Kars Milletvekili <i>Musa Doğan</i>	Kars Milletvekili <i>Kemal Kaya</i>	Kastamonu Milletvekili <i>Muzaffer Akdoğanlı</i>
Kastamonu Milletvekili <i>Orhan Deniz</i>	Kastamonu Milletvekili <i>Sabri Keskin</i>	Kayseri Milletvekili <i>M. Şevket Doğan</i>	Kayseri Milletvekili <i>Hayrettin Nakiboğlu</i>
Kayseri Milletvekili <i>Vedat Âli Özkan</i>	Kayseri Milletvekili <i>Enver Turgut</i>	Kırklareli Milletvekili <i>Mehmet Atagün</i>	Kırklareli Milletvekili <i>Feyzullah Çarıkçı</i>
Kırklareli Milletvekili <i>Hasan Korkut</i>	Kırşehir Milletvekili <i>Cevat Eroğlu</i>	Kırşehir Milletvekili <i>Mustafa Kemal Güneş</i>	Kocaeli Milletvekili <i>Cevat Âdemoğlu</i>
Kocaeli Milletvekili <i>Sabri Yahşi</i>	Konya Milletvekili <i>Baha Müderrisoğlu</i>	Konya Milletvekili <i>Tahsin Yılmaz Öztuna</i>	Kütahya Milletvekili <i>Fuat Azmioğlu</i>
Kütahya Milletvekili <i>Mesut Erez</i>	Malatya Milletvekili <i>Ahmet Karaaslan</i>	Malatya Milletvekili <i>İsmail Hakkı Şengüler</i>	Manisa Milletvekili <i>Ertuğrul Akça</i>
Manisa Milletvekili <i>Süleyman Çağlar</i>	Manisa Milletvekili <i>C. Selçuk Gümüşpala</i>	Manisa Milletvekili <i>Hilmi Okçu</i>	Maraş Milletvekili <i>Atilla İmamoğlu</i>
Maraş Milletvekili <i>Veysi Kadıoğlu</i>	Maraş Milletvekili <i>M. Zekerîya Kürşad</i>	Mardin Milletvekili <i>Abdülkadir Özmen</i>	Mardin Milletvekili <i>Abdülkadir Kermooğlu</i>
Muğla Milletvekili <i>Ahmet Buldanlı</i>	Muğla Milletvekili <i>İzzet Oktay</i>	Nevşehir Milletvekili <i>Hüsamettin Başer</i>	Nevşehir Milletvekili <i>Esat Kıratlıoğlu</i>
Niğde Milletvekili <i>Muzaffer Naci Çerezci</i>	Niğde Milletvekili <i>H. Avni Kavurmacıoğlu</i>	Ordu Milletvekili <i>Cengiz Ekinci</i>	Ordu Milletvekili <i>Hamdi Mağden</i>
Ordu Milletvekili <i>Kemal Şensoy</i>	Rize Milletvekili <i>Erol Yılmaz Akçal</i>	Rize Milletvekili <i>Salih Zeki Köseoğlu</i>	Sakarya Milletvekili <i>Nuri Bayar</i>
Sakarya Milletvekili <i>Yaşar Bir</i>	Sakarya Milletvekili <i>Güngör Hun</i>	Samsun Milletvekili <i>Doğan Kitaplı</i>	Samsun Milletvekili <i>Nafiz Yavuz Kurt</i>
Samsun Milletvekili <i>Hüseyin Özalp</i>	Samsun Milletvekili <i>Bahattin Uzunoglu</i>	Samsun Milletvekili <i>İsmet Yalçınar</i>	Sinop Milletvekili <i>Hilmi Biçer</i>
Sivas Milletvekili <i>Enver Akova</i>	Sivas Milletvekili <i>Yusuf Ziya Önder</i>	Tokat Milletvekili <i>İsmet Hilmi Balcı</i>	Tokat Milletvekili <i>Osman Hacıbaloglu</i>
Tokat Milletvekili <i>Mehmet Kazova</i>	Trabzon Milletvekili <i>Ahmet İhsan Birincioglu</i>	Trabzon Milletvekili <i>Mehmet Ali Oksal</i>	Tunceli Milletvekili <i>Kenan Aral</i>

Uşak Milletvekili <i>Orhan Dengiz</i>	Uşak Milletvekili <i>M. Fahri Uğrasızoğlu</i>	Yozgat Milletvekili <i>Ismail Hakkı Akdoğan</i>	Yozgat Milletvekili <i>Neşet Tanrıdağ</i>
Zonguldak Milletvekili <i>Fuat Ak</i>	Zonguldak Milletvekili <i>Ahmet Nihat Akın</i>	Zonguldak Milletvekili <i>Cahit Karakaş</i>	Zonguldak Milletvekili <i>Sadık Tekin Müftüoğlu</i>
Zonguldak Milletvekili <i>Kevnâ Nedimoğlu</i>	Adana Senatörü <i>M. Nuri Âdemoğlu</i>	Afyon K. Senatörü <i>M. Kâzım Karaağaçoğlu</i>	Afyon K. Senatörü <i>Ahmet Karayığit</i>
Afyon K. Senatörü <i>Y. Kemal Şenocak</i>	Amasya Senatörü <i>Macit Zeren</i>	Ankara Senatörü <i>Turhan Kapanlı</i>	Ankara Senatörü <i>Yiğit Köker</i>
Ankara Senatörü <i>Mahmut Vural</i>	Ankara Senatörü <i>İsmail Yetiş</i>	Antalya Senatörü <i>M. Akif Tekin</i>	Aydın Senatörü <i>Celâlettin Coşkun</i>
Aydın Senatörü <i>İskender Cenap Ege</i>	Balıkesir Senatörü <i>Nuri Demirel</i>	Balıkesir Senatörü <i>Cemalettin İnkaya</i>	Bilecik Senatörü <i>Mehmet Orhan Tuğrul</i>
Bitlis Senatörü <i>Orhan Kürümoğlu</i>	Bolu Senatörü <i>Turgut Yaşar Gülez</i>	Bolu Senatörü <i>Alâeddin Yılmaztürk</i>	Burdur Senatörü <i>Ö. Faruk Kınaytürk</i>
Bursa Senatörü <i>Şeref Kayalar</i>	Bursa Senatörü <i>Cahit Ortaç</i>	Çanakkale Senatörü <i>Nahit Altan</i>	Çankırı Senatörü <i>Gürhan Titrek</i>
Çorum Senatörü <i>Safa Yalçuk</i>	Denizli Senatörü <i>Ali Kemal Turgut</i>	Edirne Senatörü <i>Mehmet Nafiz Ergeneli</i>	Elâzığ Senatörü <i>Celâl Ertuğ</i>
Erzurum Senatörü <i>Osman Alihocagil</i>	Erzurum Senatörü <i>Sakıp Hatunoğlu</i>	Eskişehir Senatörü <i>Ömer Ucuzal</i>	Gaziantep Senatörü <i>İbrahim Tevfik Kutlar</i>
Giresun Senatörü <i>Sabahattin Orhon</i>	Gümüşane Senatörü <i>Abbas Cilâra</i>	Hakkâri Senatörü <i>Necip Seyhan</i>	Hatay Senatörü <i>Mustafa Deliveli</i>
İçel Senatörü <i>Talip Özdolay</i>	Isparta Senatörü <i>Mustafa Gülcügil</i>	İstanbul Senatörü <i>M. Halûk Berkol</i>	İstanbul Senatörü <i>Rifat Öztürkçine</i>
İzmir Senatörü <i>Mustafa Bozoklar</i>	İzmir Senatörü <i>Mümin Kıvılcık</i>	İzmir Senatörü <i>Orhan Kor</i>	Kars Senatörü <i>Y. Ziya Ayrım</i>
Kastamonu Senatörü <i>Mehmet Çamlıca</i>	Kastamonu Senatörü <i>Ahmet Nusret Tuna</i>	Kırklareli Senatörü <i>Ali Alkan</i>	Kocaeli Senatörü <i>Lütfi Tokoğlu</i>
Konya Senatörü <i>Osman Nuri Canpolat</i>	Konya Senatörü <i>Feyzi Halıcı</i>	Konya Senatörü <i>Mehmet Varışlı</i>	Kütahya Senatörü <i>A. Orhan Akça</i>
Kütahya Senatörü <i>İ. Etem Erdinç</i>	Malatya Senatörü <i>Hamdi Özer</i>	Manisa Senatörü <i>Oral Karaosmanoğlu</i>	Manisa Senatörü <i>Ruhi Tunakan</i>
Maraş Senatörü <i>Adnan Karaküçük</i>	Muğla Senatörü <i>İlyas Karaöz</i>	Muğla Senatörü <i>Haldun Menteşeoğlu</i>	Muş Senatörü <i>İsa Hisan Bingöl</i>
Nevşehir Senatörü <i>İbrahim Şevki Atasagun</i>	Niğde Senatörü <i>Hüseyin Avni Göktürk</i>	Rize Senatörü <i>O. Mecdi Agun</i>	Sakarya Senatörü <i>Osman Salıhoğlu</i>
Samsun Senatörü <i>H. Enver Işıklar</i>	Samsun Senatörü <i>Fethi Tevetoğlu</i>	Siirt Senatörü <i>Abdurrahman Kavak</i>	Sinop Senatörü <i>Nazım İnebeyli</i>
Sivas Senatörü <i>Nurettin Ertürk</i>	Tokat Senatörü <i>Ali Altıntaş</i>	Trabzon Senatörü <i>İbrahim Reşat Zaloğlu</i>	Uşak Senatörü <i>M. Faik Atayurt</i>
	Zonguldak Senatörü <i>Tarık Remzi Baltan</i>		

Kayseri Milletvekili <i>Mehmet Türkmenoğlu</i>	Afyon K. Milletvekili <i>Hamdi Hamamcıoğlu</i>	Gaziantep Milletvekili <i>İ. Hüseyin İncioğlu</i>	Urfa Senatörü <i>İ. Etem Karakapıcı</i>
Hatay Senatörü <i>Enver Bahadır</i>	Konya Milletvekili <i>Vefa Tanır</i>	Konya Milletvekili <i>Ihsan Kabadayn</i>	Adana Milletvekili <i>Turgut Topaloğlu</i>
Kayseri Senatörü <i>Samî Turan</i>	Mardin Senatörü <i>Abdülkerim Saraçoğlu</i>	Erzincan Senatörü <i>Fehmi Baysoy</i>	Siirt Milletvekili <i>Mehmet Nebî Oktay</i>
Kastamonu Milletvekili <i>Hasan Tosyalı</i>	Artvin Senatörü <i>Fehmi Alpaslan</i>	Kırşehir Senatörü <i>Halil Özmen</i>	Yozgat Milletvekili <i>İsmet Kapsız</i>
Kayseri Milletvekili <i>Turhan Feyzioğlu</i>	Ankara Milletvekili <i>Emân Paksüt</i>	Konya Senatörü <i>Sedat Çumralı</i>	Tekirdağ Milletvekili <i>Orhan Öztrak</i>
	Van Milletvekili <i>Mehmet Salih Yıldız</i>	Antalya Senatörü <i>Mehmet Pırılı</i>	

Anayasada yapılması düşünülen değişikliklerle ilgili 33 madde (15, 19, 22, 26, 29, 30, 32, 38, 46, 60, 64, 89, 110, 111, 114, 119, 120, 121, 124, 127, 134, 137, 138, 139, 140, 141, 143, 144, 145, 147, 149, 151, 152) ile bir yürürlük maddesi ve 9 geçici madde gerekçesiyle ektir.

Adana Milletvekili <i>Fazıl Güleç</i>	Adana Milletvekili <i>Ali Rıza Güllüoğlu</i>	Adana Milletvekili <i>M. Kemal Küçüktepepınar</i>	Adana Milletvekili <i>Emir Halil Postacı</i>
Adana Milletvekili <i>Kemal Satır</i>	Adıyaman Milletvekili <i>Kâmil Kırıkoğlu</i>	Adıyaman Milletvekili <i>Yusuf Ziya Yılmaz</i>	Ağrı Milletvekili <i>Abdülkerim Bayazıt</i>
Amasya Milletvekili <i>Vehbi Meşhur</i>	Ankara Milletvekili <i>İbrahim Cüceoğlu</i>	Ankara Milletvekili <i>İ. Sıtkı Hatipoğlu</i>	Ankara Milletvekili <i>Yusuf Ziya Yağcı</i>
Ankara Milletvekili <i>Cengizhan Yorulmaz</i>	Antalya Milletvekili <i>Ömer Buyrukçu</i>	Antalya Milletvekili <i>Hasan Ali Gülcan</i>	Artvin Milletvekili <i>Abdullah Naci Budak</i>
Balıkesir Milletvekili <i>Salih Zeki Altunbaş</i>	Balıkesir Milletvekili <i>Mehmet Niyazi Gürer</i>	Balıkesir Milletvekili <i>M. Nurettin Sandıkçioğlu</i>	Bilecik Milletvekili <i>Mehmet Ergül</i>
Bolu Milletvekili <i>Kemal Demir</i>	Burdur Milletvekili <i>Nadir Yavuzkan</i>	Bursa Milletvekili <i>Sadrettin Çanga</i>	Çanakkale Milletvekili <i>Mustafa Çalikoğlu</i>
Denizli Milletvekili <i>İlhan Açıkalm</i>	Denizli Milletvekili <i>Hüdaî Oral</i>	Edirne Milletvekili <i>Cevat Sayın</i>	Elâzığ Milletvekili <i>Mehmet Aytuğ</i>
Elâzığ Milletvekili <i>Hayrettin Hanağası</i>	Erzincan Milletvekili <i>Hasan Çetinkaya</i>	Eskişehir Milletvekili <i>Şevket Asbuzoğlu</i>	Eskişehir Milletvekili <i>Bekir Sıtkı Karacaşehir</i>
Gaziantep Milletvekili <i>Şinasi Çolakoğlu</i>	Gaziantep Milletvekili <i>Ali İhsan Göğüş</i>	Gaziantep Milletvekili <i>Muhittin Sayın</i>	Gümüşane Milletvekili <i>Nureddin Özdemir</i>
Hatay Milletvekili <i>Hüsnü Özkan</i>	Hatay Milletvekili <i>M. Saîd Reşa</i>	İçel Milletvekili <i>Turhan Özgüner</i>	İçel Milletvekili <i>Çetin Yılmaz</i>
İstanbul Milletvekili <i>Eşref Derinçay</i>	İstanbul Milletvekili <i>Hüseyin Dolun</i>	İstanbul Milletvekili <i>Bahir Ersoy</i>	İstanbul Milletvekili <i>Orhan Eyüboğlu</i>
İstanbul Milletvekili <i>Orhan Kabıbay</i>	İstanbul Milletvekili <i>Sezai Orkunt</i>	İstanbul Milletvekili <i>M. Kâzım Özeke</i>	İstanbul Milletvekili <i>İlhami Sancar</i>
İstanbul Milletvekili <i>Necdet Uğur</i>	İstanbul Milletvekili <i>Reşit Ülker</i>	İstanbul Milletvekili <i>Lebit Yurdoğlu</i>	İzmir Milletvekili <i>Şevket Adalan</i>
İzmir Milletvekili <i>Burhanettin Asutay</i>	İzmir Milletvekili <i>Şeref Bakırık</i>	İzmir Milletvekili <i>Mustafa Hulûsi Çakır</i>	İzmir Milletvekili <i>Talât Orhon</i>
	Millet Meclisi	(S. Sayısı : 419)	

İzmir Milletvekili <i>Kemal Önder</i>	Kars Milletvekili <i>Kemal Güven</i>	Kars Milletvekili <i>Osman Yeltekin</i>	Kastamonu Milletvekili <i>Mehmet Seydibeyoğlu</i>
Kayseri Milletvekili <i>Tufan Doğan Auşargil</i>	Kayseri Milletvekili <i>Mehmet Yüceler</i>	Kırklareli Milletvekili <i>Beyti Arda</i>	Konya Milletvekili <i>Orhan Okay</i>
Konya Milletvekili <i>Mustafa Üstündağ</i>	Kütahya Milletvekili <i>Ali Erbek</i>	Malatya Milletvekili <i>Hakkı Gökçe</i>	Malatya Milletvekili <i>İsmet İnönü</i>
Malatya Milletvekili <i>Mustafa Kaftan</i>	Manisa Milletvekili <i>Veli Bakırlı</i>	Manisa Milletvekili <i>Muammer Erten</i>	Maraş Milletvekili <i>Mehmet Özdal</i>
Mardin Milletvekili <i>Şevki Altındağ</i>	Muğla Milletvekili <i>Muallâ Akarca</i>	Muğla Milletvekili <i>Abi Döğerli</i>	Muş Milletvekili <i>Nermin Neftçi</i>
Niğde Milletvekili <i>M. Nuri Kodamanoğlu</i>	Niğde Milletvekili <i>Mevlüt Ocakcıoğlu</i>	Ordu Milletvekili <i>Memduh Ekşi</i>	Ordu Milletvekili <i>Ata Topaloğlu</i>
Ordu Milletvekili <i>Orhan Vural</i>	Rize Milletvekili <i>Samî Kumbasar</i>	Sakarya Milletvekili <i>Barbaros Turgut Boztepe</i>	Sakarya Milletvekili <i>Hayrettin Uysal</i>
Samsun Milletvekili <i>Mustafa Boyar</i>	Samsun Milletvekili <i>Kâmrân Evliyaoğlu</i>	Samsun Milletvekili <i>Nihat Kale</i>	Samsun Milletvekili <i>İlyas Kılıç</i>
Siirt Milletvekili <i>Adil Yaşa</i>	Sivas Milletvekili <i>Vahit Bozath</i>	Sivas Milletvekili <i>Ahmet Durakoğlu</i>	Sivas Milletvekili <i>Ekrem Kangal</i>
Tokat Milletvekili <i>İsmail Hakkı Birler</i>	Trabzon Milletvekili <i>Mehmet Arslantürk</i>	Trabzon Milletvekili <i>Cevat Küçük</i>	Trabzon Milletvekili <i>Ahmet Şener</i>
Trabzon Milletvekili <i>Ali Rıza Uzuner</i>	Urfa Milletvekili <i>Necati Aksoy</i>	Zonguldak Milletvekili <i>Hüseyin Baytürk</i>	Adana Senatörü <i>M. Yılmaz Mete</i>
Adana Senatörü <i>Mukadder Öztekin</i>	Ağrı Senatörü <i>Salih Türkmen</i>	Ankara Senatörü <i>Hıfzı Oğuz Bekata</i>	Aydın Senatörü <i>Halil Goral</i>
Balıkesir Senatörü <i>Nejat Sarlıcalı</i>	İçel Senatörü <i>Lütfi Bilgen</i>	Denizli Senatörü <i>Hüseyin Atmaca</i>	Elâzığ Senatörü <i>M. Salih Hazerdağlı</i>
Gaziantep Senatörü <i>Salih Tanyeri</i>	İstanbul Senatörü <i>Mebrure Aksoley</i>	İstanbul Senatörü <i>Fikret Gündoğan</i>	İstanbul Senatörü <i>Ekrem Özden</i>
İstanbul Senatörü <i>M. Cemal Yıldırım</i>	İzmir Senatörü <i>Nazif Çağatay</i>	İzmir Senatörü <i>Necip Mirkelâmoğlu</i>	Kars Senatörü <i>Sırrı Atalay</i>
Kars Senatörü <i>Mehmet Hazer</i>	Konya Senatörü <i>Fakih Özlen</i>	Malatya Senatörü <i>Nurettin Akyurt</i>	Ordu Senatörü <i>Şevket Köksal</i>
Samsun Senatörü <i>Rıza İştan</i>	Sivas Senatörü <i>Adil Altay</i>	Tekirdağ Senatörü <i>Hayri Mumcuoğlu</i>	Tokat Senatörü <i>Zihni Betil</i>
Trabzon Senatörü <i>Ali Şakir Ağanoğlu</i>	Tunceli Senatörü <i>Arslan Bora</i>	Yozgat Senatörü <i>Sadık Artukmaç</i>	Zonguldak Senatörü <i>Mehmet Ali Pestilci</i>

Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

334 sayılı, 9 . 7 . 1961 kabul tarihli, 20 . 7 . 1961 tarihli Resmî Gazetede yayınlanan Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 11, 15, 19, 22, 26, 29, 30, 32, 46, 60, 61, 64, 89, 110, 111, 114, 119, 120, 121, 124, 127, 134, 137, 138, 139, 140, 141, 143, 144, 145, 147, 149, 151, 152 nci maddelerinde değişiklik yapılmasına dair teklifimiz ve bu değişikliklere ait genel gerekçe ve madde gerekçeleri; ayrıca Anayasaya eklenmesini istediğimiz 10 geçici madde ve bu maddelerin de gerekçeleri tarafımızdan imzalanmış ve ekli olarak takdim edilmiştir. İmzalarımızın bu konuda Yüksek Başkanlığa verilen tekliflerle birleştirilmesini, 38 nci madde hakkında yapılan teklife bu haliyle katılmadığımızı, bu madde hakkındaki değişiklikte görüşümüzü mahfuz tuttuğumuzu saygılarımızla arz ederiz.

İstanbul Milletvekili <i>Ferruh Bozbeğli</i>	Erzurum Milletvekili <i>Cevat Önder</i>	İstanbul Milletvekili <i>Sadettin Bilgiç</i>	Aydın Milletvekili <i>Yüksel Menderes</i>
Konya Milletvekili <i>Faruk Sükan</i>	Samsun Milletvekili <i>Talât Asal</i>	Sakarya Milletvekili <i>Mustafa Vedat Önsal</i>	Denizli Milletvekili <i>Hasan Korkmazcan</i>
İstanbul Senatörü <i>Şevket Akyürek</i>	Siirt Milletvekili <i>Zeki Çeliker</i>	İzmir Milletvekili <i>İhsan Gürsan</i>	Konya Milletvekili <i>Bahri Dağdaş</i>
Gaziantep Milletvekili <i>Mehmet Kılıç</i>	İstanbul Milletvekili <i>İlhan Darendelioğlu</i>	Antalya Milletvekili <i>Süleyman Çiloğlu</i>	Bursa Milletvekili <i>Mehmet Turgut</i>
Manisa Milletvekili <i>Vehbi Sınmaz</i>	Trabzon Senatörü <i>Ö. Lütfi Hocaoğlu</i>	Rize Milletvekili <i>Hasan Basri Albayrak</i>	Denizli Milletvekili <i>Sami Arslan</i>
İçel Milletvekili <i>Hilmi Türkmen</i>	Kocaeli Milletvekili <i>Vehbi Engiz</i>	Trabzon Milletvekili <i>Ekrem Dikmen</i>	Bingöl Senatörü <i>Arif Hikmet Yurtsever</i>
Kütahya Milletvekili <i>Mehmet Ersoy</i>	Muğla Milletvekili <i>Adnan Akarca</i>	İstanbul Milletvekili <i>Nuri Eroğan</i>	Muş Milletvekili <i>Nimet Ağaoğlu</i>
Konya Milletvekili 138 ve 38 e muhalifim <i>Özer Ölçmen</i>	Erzurum Milletvekili <i>Rasim Cinisli</i>	Kayseri Senatörü <i>Hüsnü Dikeçliçil</i>	Tekirdağ Senatörü <i>Cemal Tarlan</i>

GENEL GEREKÇE

On yıllık uygulamanın ışığında, Anayasanın hürriyetçi yapısını ve temel ilkelerini bütünü ile koruyarak, hazırlanmış olduğumuz değişiklik tek fimizi madde gerekçeleri ile birlikte, biran önce Türkiye Cumhuriyeti Anayasası hükümleri haline gelmesi dileğiyle ve saygılarımızla sunuyoruz.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE — 11

1961 Anayasasının 11 nci maddesinin (temel hakların özü) tarzında olan kenar başlığı ve madde metninin değiştirilmesi lüzumlu görülmüştür.

Hürriyetlerin sınırsız olmadığı ve olmayacağı, kamu hukukumuzun temel kurallarından birisidir. Anayasanın temel haklar ve ödevler kısmında yer alan 11 nci maddede hakların hangi sebeplerle ve hangi şartlarla sınırlanabileceğinin açıkça belirtilmesi, yanlış ve maksatlı yorumları önlemek bakımından yararlı olacaktır.

Hak ve hürriyetlerin kötüye kullanılması, hukuk düzeninin hiçbir suretle caiz görmediği bir durumdur.

Anayasada yer alan hak ve hürriyetlere dayanılarak, insan hak ve hürriyetleri tahribedilemez. Yani hürriyeti tahrip hürriyeti yoktur.

Keza Anayasada yer alan hak ve hürriyetlere dayanılarak, nitelikleri Anayasanın 2 nci maddesinde sarıh bir şekilde belirtilen Türkiye Cumhuriyeti tahrip edilmemelidir. Bu Anayasada yer alan hak ve hürriyetlerin hiçbirisi dil, ırk, sınıf, din ve mezhep kavgası yaratarak Türk Devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün olduğuna dair temel ilkeyi bozma serbestliği anlamında yorumlanmamalı ve bu kasıtlı kullanılmamalıdır.

11 nci madde metnine, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin 29 ncu ve 30 ncu maddeleriyle Avrupa İnsan Hakları Anlaşmasının 17 nci maddesinde olduğu gibi, hak ve hürriyetlerin bunları kötüye kullanmak isteyenlerce maksatlı yorumlarını önleyici iki fıkra eklenmiştir.

Hak ve hürriyetlerin kötüye kullanılma hallerinin ceza hükümleriyle müeyyideye bağlanması öngörülmüş ve kanun koyucuya ışık tutması düşüncesi ile madde metninde son fıkraya ayrıca yer verilmiştir.

MADDE — 15

Maddenin 2 nci fıkrasında yapılması öngörülen değişiklik, kişilerin üstleriyle özel kâğıtları ve eşyasının mahkeme kararı olmaksızın, yetkili merciin emri ile aranabileceği halleri daha açıklıkla belirtmeyi hedef tutmaktadır. Yürürlükteki madde bu imkânı «Kamu düzeninin gerektirdiği haller» e hasretmekteydi. Kamu düzeni yanında «Millî Güvenlik» özel sebebinin de zikredilmesi ve bu yetkinin mahkeme kararı olmaksızın kullanılabilmesinin «gecikmede sakınca bulunması» şartına bağlanması uygun görülmüştür. Nitekim benzer nitelikte olan konut dokunulmazlığı ile ilgili 16 nci maddenin 2 nci fıkrasında bu ibare kullanılmıştır.

Yine 16 nci madde ile paralellik sağlamak ve aramanın tabii sonucunu Anayasa hükmü olarak belirtmek amacıyla «... ve bunlara el konulamaz.» ibaresi eklenmiştir.

MADDE — 19

Düşüncé ve inanç hak ve hürriyetinin kötüye kullanılması halleri, yürürlükteki maddede olduğu gibi aynen muhafaza edilmiş, ancak son fıkrada, «derneklerin yetkili mahkemece kapatılacağı» şeklindeki hüküm «... gerçek ve tüzel kişiler hakkında kanunun gösterdiği hükümler uygulanır.» haline getirilmiştir. Böylece, dernek hüviyeti taşımayan tüzel kişiler hakkında da müeyyide uygulanabilmesi imkânı sağlanmıştır. 29 ncu maddede yapılan değişiklikle, derneklerin belli şartlar altında, mahkeme kararı olmaksızın yetkili merciin emriyle faaliyetten alıkonulması hükme bağlanmıştır. 19 ncu maddenin yasakladığı fiilleri işleyen gerçek kişilerin ve dernekler ile dernekler dışında kalan tüzel kişilerin tabi olacakları hükümler kanunla düzenlenecek ve haklarında kanunda gösterilen müeyyideler uygulanacaktır. Dernekler hakkında ise, ayrıca, 29 ncu maddenin ve o maddeye dayanılarak çıkarılmış kanun hükümlerinin uygulanması ve her iki halde de 31 nci maddenin hükmünün saklı olduğu tabiidir.

MADDE — 22

Demokratik rejimlerde kamu oyunun oluşturulmasında, basın ve yayımla ilgili hürriyetlerin özel bir yeri vardır. Basının etki alanı geniş toplum üzerindeki gücü büyüktür. Anayasa rejiminin korunması ve güclendirilmesi için basın hürriyeti yanında bu hürriyetin kötüye kullanılmasını önleyici ve sorumluluk sınırlarını daha belirli şekilde çizen hükümler konulması zorunlu görülmüştür. Hemen belirtmek gerekir ki, yapılan ilâveler maddenin temel yapısını bozan ve hürriyetin özüne dokunan bir mahiyet taşımamaktadır.

3 ncu fıkrada, basın ve haberalma hürriyetinin bağlı olacağı esaslar arasına «Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünü, kamu düzenini ve millî güvenliğinin gerektirdiği gizliliği korumak» halleri de ilâve edilmiştir.

5 nci fıkrada yapılan değişiklik, gazete ve dergilerin -15 ve 16 nci maddelerde olduğu gibi belli ve önemli sebeplerin varlığı halinde, kanunla yetkili kılınan merciin emri ile toplatılabilmesine imkân tanımayı hedef tutmaktadır. Bu sebepler, «Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, millî güvenliğin, kamu düzeninin ve genel ahlâkın korunması» dır. Bu fıkra hükmünün tatbiki için «gecikmede sakınca bulunması» şart ko şulmuş, ayrıca toplatma kararı veren merciin bu kararını «en geç yirmi dört saat içinde mahkemeye bildirmesi» öngörülerek yargı teminatı sağlanmıştı. Mahkeme, bu kararı en geç 3 gün içinde onaylamadığı takdirde, toplatma kararı hükümsüz kalacaktır.

Batı anayasalarının pek çoğunda yer aldığı üzere, yetkili merciin «Cumhuriyet Savcısı» veya «adli zabıta» olarak belirlenmesi düşünülmüş, ancak konunun çözümünün kanun koyucuya bırakılması ve bu yetkinin idari makamlara verilmesi halinde ise, «yetkili merci» ün mahallî en büyük mülki âmir olması gibi teminat sağlayıcı hükümler konulması hususunda görüş birliğine varılmıştır.

Basın hürriyetiyle sıkı sıkıya ilgili olan bu yetkinin, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde ve ancak Anayasada gösterilen sebeplerle kullanılması, keyfi davranış ve uygulamalara cevaz vermediği, sonuçları bakımından da yargı denetimine tâbi bulunduğu açıktır.

Maddenin yürürlükteki son fıkrası, Türkiye'de yayınlanan gazete ve dergilerin kapatılmasına ancak «57 nci maddede belirtilen fiillerden mahkûm olma» halinde cevaz vermektedir. Değişiklikle öngörülen kapatma sebepleri, gazete ve derginin yayımlarının «millî güvenliğe, kamu düzenine, genel ahlâka, insan hak ve hürriyetlerine dayanan millî, demokratik, lâik ve sosyal Cumhuriyet ilkelerine veya Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmezliği temel hükmüne» aykırı olmasıdır. Böylece, Anayasa düzenine aykırı yayımların tanımı, tereddüde mahal bırakmayacak açıklıkla ifade edilmiş, ayrıca kapatma kararının mahkûmiyet kararı veren mahkemeye ve mahkûmiyet kararı ile birlikte verilmesi gerektiği hükme bağlanmıştır.

MADDE — 26

Kişiler ve Siyasi Partilerin basın dışı haberleşme araçlarından (Radyo ve Televizyon, Devlet tarafından kurulan veya Devletten malî yardım alan haber ajansları) faydalanma hakları ile ilgili bu madde, özüne sadık kalınarak, bu haberleşme araçlarının yayımlarını hangi esaslara uyarak düzenlemeleri gerektiğini açıklığa kavuşturmak amacıyla yeniden kaleme alınmıştır. Halkın bu araçlarla haber alması, düşünce ve kanaatlere ulaşması ve kamu oyunun serbestçe oluşumu, «Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, insan haklarına dayanan millî, demokratik, lâik ve sosyal Cumhuriyetin millî güvenliğin ve genel ahlâkın korunması» dışında bir sebeple engellenemeyecek ve kayıtlanamıyacaktır.

MADDE — 29

Dernek kurma hakkı, herkes için, izne bağlı olmaksızın kullanılabilir bir haktır. Bu hakkın kötüye kullanılmasını önlemek bakımından maddede yapılması gerekli görülen değişiklikler şunlardır :

a) Derneklerin kurulmalarında «önceden izin almama» esası muhafaza edilmiş, ancak bu hakkın kullanılmasında «Kanunda gösterilen şekil ve usullere» uyulması gerektiği 1 nci fıkrada belirtilmiştir. Kanun, önceden izin almadan dernek kurma hakkını kısıtlayıcı hükümler koyamayacak ve ancak, madde metninde mevcut «kamu düzenini ve genel ahlâkı korumak» sebepleri yanında, «Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün ve millî güvenliğin korunması» amaçlarıyla da sınır layabilecektir.

b) Maddeye eklenen 2 nci fıkrada, «hiç kimsenin bir derneğe üye olmaya ve bir dernekte üye kalmaya zorlanamayacağı» hüküm altına alınmıştır. Bu suretle, derneklere girme ve çıkma serbestliği de Anayasa hükmüyle korunmuş olmaktadır.

c) Derneklerin kapatılması konusunun Anayasa'da yeni bir düzenlemeye tabi tutulması zorunlu görülmüştür. Gerçekten, topluma kolayca sirayet eden tehlikeli faaliyetleri dolayısıyla bâzı derneklerin mahkeme kararı olmaksızın ve bir tedbir olmak üzere faaliyetten alıkonulması gereğinin ortaya çıkması, onbeş ve 16 nci maddelerin ikinci fıkralarına paralel bir hükmün bu maddeye de eklenmesi ihtiyacını doğurmuştur. İlâve olunan bu hükme göre dernekler, kanunun gösterdiği hallerde hâkim kararıyla kapatılabileceği gibi, «gecikmede sakınca bulunan hallerde» de «Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, millî güvenliğinin, kamu düzeninin ve genel ahlâkın korunması» amaçlarıyla kanunun açıkça yetkili kıldığı merciin emriyle hâkim kararına kadar faaliyetten alıkonulabilecektir. Bu durumun tedbir niteliğinde olduğu göz önünde tutularak, mahkemelere bu konuların incelenmesinde gerekli sürati sağlayıcı kanun düzenlemelerinin yapılması öngörülmüştür. Yetkili merciin, mahallî en büyük mülki âmir olması gerektiği ve tedbir niteliğindeki bu kararın mahkemece kapatılmama kararı verildiği takdirde yürürlükten kalkacağı tabiidir.

MADDE — 30

Yakalanan veya tutuklanan kimse hakkındaki delillerin eksiksiz toplanması, yirmidört saatlik süre içinde her zaman mümkün olamadığından, tatbikatta karşılaşılan güçlükleri ve sakıncaları gidermek maksadiyle, hâkim önüne çıkarma süresinin kırksekiz saat olarak tesbiti uygun görülmüştür.

Ayrıca «Kanunun açıkça belli ettiği hallerde toplu olarak işlenen suçlarda» «gerek sanıkların sayısının çokluğu, gerekse bu tip olayların mahiyeti icabı delillerin toplanmasının uzun bir zamana bağlı olması yönünden, bu hallerde de sürenin yedi güne çıkarılması zorunlu sayılmıştır. Kanun, hangi suçların «toplu olarak işlenmiş sayılacağını açıkça gösteren hükümler getirecektir.

MADDE — 32

«Bir kimsenin tabii hâkimi» deyişi ile «bir kimsenin kanunen tabi olduğu mahkeme» deyişi arasında hiçbir fark görülmemiş ve sırf kavram karışıklığını önlemek için ikinci deyim tercih edilmiştir.

Bir suç işleyen kimsenin kanunen tabi olduğu mahkeme, suçu işlediği zaman yürürlükte olan kanunun vazifeli ve yetkili saydığı mahkemedir.

Sözü edilen deyim, belirtilen esasa uygun olarak (İhtisas mahkemelerinin) kurulmasına engel değildir.

Bu deyim, olağanüstü mahkemelerin kurulmasına izin vermez.

Sıkıyönetim için konulan kanun hükümleri saklıdır.

MADDE — 38

Anayasanın 38 nci maddesi, kamu yararının gerektirdiği hallerde, Devlet ve kamu tüzel kişilere, özel mülkiyette bulunan taşınmaz malları kısmen veya tamamen kamulaştırma veya bunlar üzerinde idari irtifaklar kurma yetkisini düzenlemektedir.

Madde metninde yapılan değişiklikler şöyle özetlenebilir :

a) Birinci fıkra hükmü aynen muhafaza edilmiş, eklenen ikinci fıkra ile «gerçek değer» deyişi yerine «vergi değeri» esas kabul edilmiştir. «Vergi değeri» nin, «mâlikin kanunla gösterilecek usul ve şekle uygun olarak bildireceği» değer olduğu ve kamulaştırma bedelinin bu değeri aşamayacağı hükme bağlanmıştır. Böylece, mâlikin bildirimının, yalnız vergi hukuku bakımından değil, aynı zamanda kamulaştırma bedelinin tesbiti bakımından da dikkate alınması ve esas kabul edilmesi uygun görülmüştür. Kamulaştırma ile ilgili bu hükmün, vergi reformlarına engel olmayacağı tabiidir.

b) Eklenen üçüncü fıkra ile, «Kamulaştırılan taşınmaz mal karşılığının vergi değerinden az takdir edilmesi halinde, mâlikin itiraz ve dâva hakkı» saklı tutulmuştur.

c) Yapılan değişiklik sonucu dördüncü fıkraya olarak yer alan hükme, «çiftçinin topraklandırılması, ormanların devletleştirilmesi, yeni orman yetiştirilmesi ve iskân projelerinin gerçekleştirilmesi» yanında yeni bir unsur olarak «kıyıların korunması ve turizm» ilâve edilmiştir. Devletçe el atılması zorunlu bir durum ve bir ihtiyaç olarak ortaya çıkan bu konu, dış ödemeler dengesinde önemli bir yer işgal eden turizm gelirlerini artırıcı ve halkın kıyılardan gereği gibi yararlanmasını sağlayıcı tedbirlerin alınabilmesini temin ve kolaylaştırmak için bu fıkraya dâhil edilmiştir. Ancak, turizm tesislerinin özellikleri ve bu yoldaki yatırım heveslerini azaltmama düşüncesi göz önünde tutularak, taksitle ödeme halinde taksit süresinin on yıl olarak tesbiti ve diğer kamulaştırma konularından farklı olarak «toprak» deyimini kullanılmak suretiyle, toprak dışında kalan her türlü tesislerin bedellerinin taksitlendirilmeyip peşin ödenmesi gerektiği hükme bağlanmıştır.

Bütün bu hallerde ödeme şeklini kanun tesbit edecektir. Kalkınma plânlarının öngördüğü hedeflere yönelmiş yatırımları teşvik ve bu istikametteki Devlet yatırımlarına katılmak isteyenler lehine bir tercih yapılarak, bunlara ait kamulaştırma bedellerinin bir kısmının veya tamamının peşin ödenmesi ve böylece hem taşınmaz malı kamulaştırılanları üretici hale getirecek ve hem de hızlı ve dengeli kalkınmayı gerçekleştirecek istikamette hükümler konulması kanun koyucuya bırakılmıştır. Kanun tamamen veya kısmen kamulaştırmalarda peşin ödeme halleriyle miktarlarını ve taksit sürelerini tesbit edecektir. Taksitle ödemede, taksitlerin eşit olması esastır. Kısmen peşin ödeme yapıldığı takdirde, geriye kalan miktar için aynı esas uygulanacaktır.

MADDE — 46

«Çalışanlar» yerine «işçiler» deyimini kullanılarak, işçiler ve işverenlerin önceden izin almaksızın sendika ve sendika birlikleri kurma ve bunlara serbestçe üye olma ve üyelikten ayrılma haklarına ilişkin temel hüküm aynen muhafaza edilmiş, ancak bu hakkın kullanılmasının «Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, millî güvenliğinin, kamu düzeninin ve genel ahlâkın korunması» maksadıyla ve kanunla sınırlanabileceği ve kanunun gerek kuruluşların ve gerekse üyeliğe giriş ve üyelikten ayrılmaların şekil ve usullerini tesbit edeceği hüküm altına alınmıştır. Ancak kanunla getirilecek şekil ve usuller, önceden izin almaksızın sendika kurma, bunlara serbestçe üye olma ve üyelikten ayrılma haklarını kısıtlıyacak mahiyette olmayacaktır.

Maddenin 2 nci fıkrası, madde metninden çıkarılmıştır. Çıkarılan bu hüküm, işçi niteliği taşımayan kamu hizmeti görevlilerine sendika kurma hakkını tanımaktaydı. Şu hususun belirtildiğinde zorunluk vardır ki, toplu sözleşme, grev, lokavt gibi müesseselere, işin niteliğinin gereği olarak, yer vermeye imkân olmayan kamu hizmetlileri kuruluşlarının gerçek mânada sendikal bir faaliyette bulunmaları mümkün değildir. Şu halde bu kuruluşların «Sendika» olarak isimlendirilmesi her şeyden önce kavram karışıklığına sebebiyet vermekte, ayrıca «Sendika» teriminin etkisiyle bu kavrama olduğundan başka bir anlam verilmesi eğilimi ortaya çıkmaktadır.

Bu itibarla, işçi niteliği taşımayan kamu hizmeti görevlilerinin meslekî menfaatlerini korumak ve geliştirmek amacıyla kuracakları tüzel kişiliklerin «Sendika» olarak değil «Kuruluş» olarak isimlendirilmesi ve bu kuruluşların tabi olacakları hükümlerin özel bir kanunla düzenlenmesi uygun görülmüştür.

Kaldırılan bu fıkra hükmü, maksada uygun şekilde 119 ncu madeye ilâve edilmiştir.

MADDE — 60

Millî savunma hak ve ödevi ile ilgili bu maddenin, bâzı noktalardan açıklığa kavuşturulması zorunluğu, son yıllarda karşılaşılan birtakım sorunların çözümündeki güçlüklerle ortaya çıkmıştır.

Nüfusun hızlı artışı sonucu olarak, askerlik yükümü altındaki vatandaşların muvazafılık devresinde bulunanlarının sayısı da büyük bir artma göstermekte ve sayıları ihtiyacın üstün-

de olan bu kimselerin hepsinin muvazzaf olarak görevlendirilmesi Devlet için büyük malî külfetlere malolmaktadır. Halbuki hızlı bir kalkınma ihtiyacı ve çabası içinde bulunan memleketimizde, askerlik çağındaki genç vatandaşların enerjisinden faydalanılması da zorunludur. Devlet, böylece mevcut insangücünden en verimli bir şekilde faydalanmış olacaktır.

Maddede, kenar başlığı da dâhil, yapılan değişiklik bu gerekçeye dayanmakta ve Devlete, «vatan hizmeti» ni «Askerlik» veya «Başka kamu hizmetleri» şeklinde yerine getirme imkânını ihtiyaca göre kullanma yetkisini açıkça vermektedir.

MADDE — 61

Vergi ödevini düzenliyen 61 nci maddeye eklenen fıkra ile, kanunla belli edilen yukarı ve aşağı hadler içinde kalmak ve kanunun göstereceği ölçü ve esaslara uygun olmak şartıyla, Bakanlar Kuruluna, vergi resim ve harclerin muafiyet ve istisnalarını tesbit ve nisbet ve hadlere ilişkin hükümlerde, iktisadî hayatın ve Kalkınma Plânının gereklerine göre değişiklik yapma yetkisi verilmiş bulunmaktadır.

MADDE — 64

Parlömanter rejimlerde, kanun yapmanın belli usullere uyulmak zorunluluğu sebebiyle, bir zaman aldığı ve gecikmeler meydana getirdiği bir gerçektir. Değişen iktisadî ve sosyal şartların gereği olarak, bâzı hukuk kurallarının bu usuller dışında yürürlüğe konulabilmesi çağdaş Devlet anlayışının tabîî bir sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır.

Anayasanın 5 nci maddesi hükmünün prensibini bozmamak ve her halde önceden yasama meclislerince esasları bir kanunla tesbit olunan sınırlar içerisinde kalmak kaydıyla Hükümete kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisinin verilmesi ve bu yetkiyi düzenliyen hükmün, Türkiye Büyük Millet Meclisinin genel olarak görev ve yetkilerini belirleyen 64 nci maddesine eklenmesi uygun görülmüştür.

a) Türkiye Büyük Millet Meclisi bir «Yetki Kanunu» ile belli konularda Bakanlar Kuruluna Kanun hükmünde Kararname çıkarma yetkisi verebilecektir. Yetki Kanununda çıkarılacak kararnamelerin amacı, kapsamı ve ilkeleriyle bu yetkiyi kullanma süresinin ve yürürlükten kaldırılacak kanun hükümlerinin açıkça gösterilmesi gerekir.

b) Kararnameler Resmî Gazetede yayımlandığı gün yürürlüğe girecek ve aynı gün Türkiye Büyük Millet Meclisinin onamasına sunulacaktır. Yürürlük tarihi olarak daha sonraki bir tarih de tesbit olunabilecektir.

c) Yetki kanunları ve bunlara dayanılarak çıkarılacak kararnameler İç Tüzüklerin kanunların görüşülmesi hakkındaki kurallarına göre ve ancak diğer kanun tasarı ve tekliflerinden önce ve ivedilikle görüşülüp karara bağlanacaktır.

d) Yayınlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisinin onamasına sunulmayan kararnameler bu tarihte, Türkiye Büyük Millet Meclisince reddedilen kararnameler ise ret kararının Resmî Gazetede yayınlandığı tarihte yürürlükten kalkacak, değiştirilerek kabul edilen kararnamelerin değiştirilmiş hükümleri ise bu değişikliklerin Resmî Gazetede yayınlandığı tarihte yürürlüğe girecektir.

e) Kanun hükmünde kararnamelerle Anayasanın birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan Temel hak ve hürriyetlerle dördüncü bölümünde yer alan siyasi hak ve ödevleri düzenlenemeyecektir.

f) Kanun hükmünde kararnameler de, Anayasa Mahkemesinin denetimine tâbi olacaktır.

MADDE — 89

Gensoru müessesesinin, Millet Meclisinin Hükümeti denetleme fonksiyonunun en müessir yolu olduğu bir gerçektir. Bu yolun tıkanmaması kadar, Meclisin diğer görevlerini yerine getirmesine engel teşkil edecek şekilde kullanılmamasını temin de önem taşımaktadır. Bu sebeptendir ki :

a) Gensoru önergelerinin ancak siyasi parti grupları adına yetkilisinin veya enaz on mâletve-

kilinin imzasıyla verilmesi prensibi kabul edilmiştir. Bu gensoru müessesesi bakımından bir sınırlama olmayıp, aksine güvensizlik sonucuna varacak bir önem taşıyan müessesenin mahiyetiyle mütenasip bir uygulama tarzı olarak düşünülmüştür.

b) Gensoru önergesinin gündeme alınıp alınmaması hakkındaki görüşmenin, verilişini takibeden üç birleşim içinde yapılması, gerek Hükümete ve gruplara hazırlama imkânı verilmesi ve gerekse Meclisin çalışmalarının aksamaması yönünden uygun görülmüştür.

c) Bu görüşmelerde çabukluğu sağlama ve dolayısıyla Meclisin çalışmalarının dengeli şekilde yürütülmesi yani kanun yapma, denetleme ve diğer görevleri arasında denge sağlanması amacıyla, gerektiğinde gensoru önergelerinin önceden bastırılıp dağıtılması ve görüşme usullerinin içtüzük hükümleriyle düzenlenmesi öngörülmüştür.

MADDE — 110

Madde metni aynen muhafaza edilmiş, eklenen son fıkra ile tatbikatta anlaşmazlıkları önlemek ve uygulamada açıklık getirmek üzere Millî Savunma Bakanlığının görev ve yetkilerinin, Genelkurmay Başkanlığı ve Kuvvet Komutanlarıyla ilişkilerinin kanunla düzenleneceği hükme bağlanmıştır.

MADDE — 111

Millî Güvenlik Kurulunun kuruluşuna açıklık vermek üzere, birinci fıkraya «Başbakan» ilâve edilmiş ve Silâhlı Kuvvetlerin bünyesi gereği, Millî Güvenlik Kurulunda kuvvet temsilciliği görevini Kuvvet Komutanlarının yerine getirmeleri tabii bulunduğundan «Kuvvet Temsilcilerinden» yerine «Kuvvet Komutanlarından» ibaresi konulmuştur.

Son fıkra ise Millî Güvenlik Kurulunun kuruluş gayesine uygun olarak düzenlenmiştir.

MADDE — 114

İdarenin her türlü eylem ve işlemine karşı, bu eylem ve işlemlerden hakları zıya uğrıyan kimselerin yargı yoluna başvurmaları, yani yargı yolunun açık oluşu hiçbir sebep ve suretle kısıtlanmasa düşünülemediyen bir haktır. Anayasamızın 31 nci maddesi, bu hususu hiçbir tereddüde mahal bırakmayacak şekilde hüküm altına almış bulunmaktadır.

Ancak uygulamada, «Yargı denetimi» deyimini bâzı hallerde yanlış anlamalara yol açmış, yargının re'sen murakabede bulunmasına ve idarenin yerine geçerek idari eylem ve işlemler tesis etmesine imkân verici bir yetki gibi anlaşılacak istenmiştir. Kavram karışıklığından doğan bu duruma vuzuh vermek maksadıyla madde yeniden kaleme alınmıştır.

Anayasamızın 132 nci maddesi «Yasama ve yürütme organlarıyla idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez.» hükmünü va'zetmiştir. Öngörülen değişiklik ise, «Yargı yetkisinin yürütme görevinin kanunlarda gösterilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirmesini sınırlıyacak tarzda kullanılamıyacağı» hükmünü getirmektedir. Böylece, yargı yetkisinin kullanışı ile, yürütme görevinin kanunlarla belli edilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesindeki yetkinin kayıtlanamıyacağı açıklığa kavuşmuş olmaktadır. İkinci fıkraya eklenen cümle ile de, yargı kararları ile idari eylem ve işlem tesis edilemeyeceği esası konulmuştur.

Madde başlığı da, bu gerekçelerle değiştirilmiştir.

MADDE — 119

46 nci maddenin değişiklik gerekçesinde açıklandığı üzere, işçi niteliği taşımayan kamu hizmetlilerinin sendika kurmalarına ilişkin ikinci fıkranın o maddeden çıkarılmış olması sebebiyle meydana gelen boşluğu doldurmak üzere 119 ncu maddeye «kamu hizmetlerinin meslekî men-

faatlerini korumak ve geliştirmek amacını güden kuruluşların bağlı olacağı esasların» Kanunla düzenleneceği hükmü bir fıkra olarak eklenmiştir.

Bu gerekçelere uygun olarak, madde başlığında ve birinci fıkra metninde kamu hizmetlilerinin sendikalara üye olamayacakları hususu belirtilmiştir.

MADDE — 120

Anayasanın üniversitelerle ilgili 120 nci maddesinin, aşağıdaki gerekçelerle yeniden düzenlenmesi bir ihtiyacolarak ortaya çıkmıştır.

a) Birinci fıkrada, üniversitelerin ancak Devlet eliyle ve özerk kamu tüzel kişiliği halinde kanunla kurulacağı, özerkliğinin bu madde hükümleri içinde uygulanacağı ve üniversite binalarıyla eklerinde suçların ve suçluların kovuşturulmasına engel olmayacağı esası kabul edilmiştir.

b) İkinci fıkrada, üniversitelerin, kendileri tarafından seçilen organları eliyle ve ancak Devletin gözetimi ve denetimi altında yönetileceği hükme bağlanmıştır.

c) Üniversite öğretim üyeleri ve yardımcılarının serbestçe araştırma ve yayında bulunabilmelerine ait hüküm muhafaza edilmiş ancak bunun suç işleme serbestliği anlamında yorumlanmayacağı tabii sayılmıştır.

d) Yukarıda izah olunan gerekçelere uygun olarak, «Devletin gözetim ve denetim hakkının nasıl kullanılacağı, üniversite organlarının sorumlulukları, öğrenim ve öğretim hürriyetini engelleyici eylemleri önleme tedbirlerinin alınması, üniversiteler arasında ihtiyaca göre öğretim üyesi ve yardımcıların görevlendirilmesinin sağlanması, öğrenim ve öğretimin hürriyet ve teminat içinde ve çağdaş bilim ve teknoloji gereklerine ve Kalkınma Planı ilkelerine uygun olarak» yürütülmesi esaslarının kanunla düzenlenmesi öngörülmüştür.

e) Üniversiteler bütçelerinin, «genel ve katma bütçelerin bağlı olduğu esaslara uygun olarak yürürlüğe konulması ve denetlenmesi» hükme bağlanmıştır.

f) Organları, öğretim üyeleri ve öğrencileriyle birlikte üniversitelerin, tam bir sorumluluk duygusu ve dayanışma ile, hürriyet ve teminat içinle öğrenime ve öğretime devam etmeleri hem zorunlu, hem de gereklidir. Bütün iyi niyet ve çabalara rağmen bu sağlanamadığı takdirde ise, olağanüstü tedbirlere başvurmak zorunluğu kendiliğinden ortaya çıkar.

Bu düşüncelerle maddeye yeni bir fıkra eklenmiştir. «Öğrenim ve öğretim hürriyetinin tehlikeye düşmesi ve bu tehlikenin üniversite organlarınınca giderilmemesi» halinde, Bakanlar Kurulu, o üniversitenin veya bağlı fakülte, kurum ve kuruluşların idaresine el koyacak ve bu kararını hemen Türkiye Büyük Millet Meclisinin onamasına sunacaktır. Bu konu, Türkiye Büyük Millet Meclisinin Birleşik Toplantısında görüşülüp karara bağlanacaktır.» «Hangi hallerin el koymayı gerektireceği, el koyma kararının ilân ve uygulanma usulleri ile süresi ve devamınca Bakanlar Kurulunun yetkilerinin nitelik ve kapsamı» kanunla düzenlenecektir.

MADDE — 121

Gelişen teknoloji, bütün dünyada radyo ve televizyonun, büyük kitleleri etkileyen ve kamu oyunun haber almasında ve oluşumunda en büyük rolü oynayan yayın organları haline gelmesini sağlamıştır. Memleketimizin genel şartları bu yayın organlarını, daha da etkili kılmaktadır.

Devlet eliyle kurulan bu organların tam bir tarafsızlıkla, ancak Anayasanın temel ilkelerine uygun ve bu ilkeleri yayma, benimsetme ve güçlendirme istikametinde yayımlarla hizmetini yürütmesi gerekmektedir.

Maddenin birinci fıkrası ile, yönetim ve denetimde ve yönetim organlarının kuruluşunda tarafsızlık ilkesinin zedelenemeyeceği hüküm altına alınmış, 3 ncü fıkrada ise, haber ve programların seçilmesinde, işlenmesinde ve sunulmasında, kültür ve eğitime yardımcı görevinin yerine getirilmesinde uyulması gereken anaprensipler açıkça belirtilmiştir.

MADDE — 124

Sıkıyönetim ile ilgili bu maddede yapılması teklif olunan değişiklikle, sıkıyönetimi gerektiren haller arasına yeni bir unsur ilâve edilmektedir. Bu, «Ülkenin ve milletin bölünmezliğini içten veya dıştan tehlikeye düşüren veya Anayasanın tanıdığı hür demokratik düzeni veya temel hak ve hürriyetleri ortadan kaldırmaya yönelen yaygın şiddet hareketleri hakkında kesin belirtilerin ortaya çıkması» dır.

Bakanlar Kurulunun, bir aylık süre ile sıkıyönetim ilânı yetkisininin, bu sürenin T. B. Millet Meclisince kısaltılması hükmü mahfuz tutulduğuna göre, iki ay olarak değiştirilmesi uygun görülmüştür.

Son fıkraya 123 ncü madde hükmüne paralel olarak «savaş veya savaşı gerektirecek bir durumun baş göstermesi halinde vatandaşlar için konulabilecek yükümler» in Kanunla gösterileceği hükmü eklenmiştir.

MADDE — 127

Maddenin 1 ve 2 nci fıkraları aynen muhafaza edilmiş, 3 ncü fıkrada Silâhlı Kuvvetlerin elinde bulunan ve millî güvenlik bakımından gizlilik arz eden Devlet mallarının «Türkiye Büyük Millet Meclisi adına denetlenmesi usullerinin» Kanunla düzenlenmesi hükme bağlanmıştır.

MADDE — 134

Maddenin üçüncü fıkrasında yapılan değişiklikle, Askerî Hâkimlerin yaş hadleri gibi yükselme ve emekliliklerinin de Kanunla düzenleneceği hüküm altına alınmıştır.

Böylece, Askerî Yargı ile ilgili 138 nci maddenin son fıkrası ile uygunluk sağlanmıştır. Kanun, Mahkemelerin bağımsızlığı, Hâkimlik teminatı ve Askerlik hizmetinin gereklerine göre, bu konuları düzenliyecektir.

MADDE — 137

Cumhuriyet Savcılarının idare ve yargı kuruluşları içinde özel bir yeri ve önemi vardır. İdari görevleri bakımından Adalet Bakanına bağlı olması gereken Cumhuriyet Savcılarının, yargı görevlerinin gerektirdiği teminata sahip kılınmaları da bir zorunluluktur.

Bu temel düşüncelerle, Cumhuriyet Savcılarının özlük işleri ile haklarındaki disiplin işlemlerinin, Adalet Bakanının Başkanlığında Cumhuriyet Başsavcısı, Yargıtay Ceza Daireleri Genel Kurulundan seçilen 3 asıl ve 2 yedek üye ile Adalet Bakanlığı Müsteşarı ve Özlük İşleri Genel Müdü-ründen kurulan «Yüksek Savcılar Kurulu» eliyle yürütülmesi uygun görülmüştür. Böylece Cumhuriyet Savcılarının hem Adalet Bakanlığı ile ilişkileri bir esasa bağlanmış, hem de özlük işleri ve yargı görevlerinin yerine getirilmesi bakımından gerekli teminat sağlanmıştır. Yine aynı düşüncelerle, disiplin ve meslekten çıkarma cezaları dışındaki kurul kararlarının kesinliği öngörülerek hizmetin aksamaması sağlanmıştır. Esasen çoğunluğu Yüksek Mahkeme üyelerinden meydana gelen bir kurulun kararlarına karşı başkaca teminat yolu düşünülmesine de ihtiyaç görülmemiştir. Disiplin ve meslekten çıkarma cezalarında ise, gerek Adalet Bakanına ve gerekse hakkında karar verilen Cumhuriyet Savcısına, bu kararın bir defa daha incelenmesini isteme hakkı tanınmıştır. Bu istemin şekli ve süresi kanunla düzenlenecektir.

Bakanlık müsteşarı veya Özlük İşleri Genel Müdürünün izin, hastalık veya başka sebeplerle toplantılara katılamamaları halinde kendilerine vekâlet etmekte olanların bu görevi yerine getirecekleri, Yargıtaydan seçilen asıl üyelerin yokluğunda da yedek üyelerin kurula katılacakları tabiidir.

Adalet Bakanının bulunmadığı zamanlarda ise, kurula Cumhuriyet Başsavcısı Başkanlık edecektir.

MADDE — 138

Maddenin tümü aynen muhafaza edilmiş, son fıkrada, «Askerî savcılık görevlerini yapan askerî hâkimlerin refakatinde buldukları komutanlarla ilişkileri» nin kanunla düzenleneceği hükme bağlanmıştır.

MADDE — 139

Yargıtayın kuruluşu ile ilgili bu maddede aşağıdaki değişiklikler yapılmıştır :

a) Birinci sınıfa ayrılmış hâkimler yanında, birinci sınıfa ayrılmış Cumhuriyet Savcılarının da Yargıtay üyeliğine seçilebilmeleri imkânı tanınmıştır. Gerçekten, menşeleri ve yetişmeleri aynı olan ve mesleklerinin her kademesinde bir meslekten diğerine geçmeleri mümkün bulunan hâkimce Cumhuriyet Savcılarının, Yargıtaya üye seçilebilme konusunda farklı işleme tabi tutulmasını haklı gösterecek bir sebep yoktur.

b) Birinci Başkan ile Cumhuriyet Başsavcısının seçimlerinin Yargıtay Genel Kurulunca yapılması esas muhafaza edilmiş, ancak ikinci başkanların Genel Kurulca seçilmelerindeki güçlükler göz önünde tutularak bunların seçilmeleri usulünün kanunla düzenlenmesi uygun görülmüştür.

c) Gerek Birinci Başkan ve Cumhuriyet Başsavcısının gerekse ikinci başkanların görev sürelerinin dört yıl olarak tesbiti ve süresi dolanların yeniden seçilebilmelerinin mümkün olduğu hükme bağlanmıştır.

MADDE — 140

Danıştay üyelerinin Bakanlar Kurulu ile Danıştay Genel Kurulunca boş yer sayısınca ayrı ayrı gösterilecek adaylar arasından Anayasa Mahkemesi tarafından seçilmesi usulü muhafaza edilmekle beraber, Danıştay Başkanı ile Başkanunsözcüsünün de aynı yoldan seçilmesinde zorunluluk bulunmadığı düşünülmüştür. Gerçekten, Danıştay Başkanının, Başkanunsözcüsünün ve daire başkanlarının üyeler arasından Genel Kurulca seçilmesi, işin gereğine çok daha uygun olup, esasen Yargıtayda da bu sistemin uygulanması öngörülmüştür. Bu bakımdan, üçüncü ve dördüncü fıkralarda bu sistemi gerçekleştirecek değişiklikler yapılmıştır.

Yine Yargıtaydaki sisteme uygun olarak Danıştay Başkanı, Başkanunsözcüsü ve daire başkanlarının görev sürelerinin dört yıl olarak tesbiti ve süresi dolanların yeniden seçilebilmelerinin mümkün olduğu hükme bağlanmış, daire başkanlarının seçim usullerinin ise kanunla düzenlenmesi uygun görülmüştür.

Maddeye ilâve edilen son fıkra ile, askerî kişilerle ilgili idari dâvaların, askerî hizmetin özelliğinin gereği olarak, Askerî Yargıtayda kurulacak özel bir dairede incelenmesi ve bu dairenin kuruluşu ile üyelerinin atanmalarının kanunla düzenlenmesi esas kabul edilmiştir.

MADDE — 141

Bu maddeye ilişkin değişiklik iki konuyu kapsamaktadır :

a) Birinci fıkraya eklenen ve 140 ncı maddenin son fıkrasına uygun olan hükümle, Askerî nitelikteki idari eylem ve işlemlerin yargı denetimi Askerî Yargıtay bünyesinde kurulacak özel bir daireye bırakılmıştır. Askerlik mesleğinin özelliği ve diğer mesleklerden farklı hiyerarşik düzeni dolayısıyla bu hükmün fıkraya eklenmesinde zorunluluk görülmüştür. Bu dairenin kuruluşu, üyelerinin nitelikleri ve atanma usulleri, askerlik gereklerine uygun olarak, kanunla düzenlenecektir.

b) Askerî Hâkimlerin, hâkimlik nitelikleri yanında askerî rütbe ve kıdem hiyerarşisine de tabi bulunmaları sebebiyle Askerî Yargıtayda Başkanlık, İkinci Başkanlık ve daire başkanlıkları ile Başsavcılık görevlerinin, diğer yüksek mahkemelerde olduğu gibi, seçim sistemine bağlanması sakıncalı görülerek bunların rütbe ve kıdem sıralarına göre atanmaları esas kabul edilmiştir.

MADDE — 143

Bu maddede yapılan değişiklikle, Yüksek Hâkimler Kuruluna Yasama Meclislerinden ve birinci sınıfa ayrılmış Hâkimler arasından üye seçilmesi usulünden, uygulamada görülen aksamalar ve sakıncalar sebebiyle vazgeçilmiştir. Yüksek Hâkimler Kurulu üyelerinin kendi üyeleri arasından Yargıtay Genel Kurulunca seçilmeleri ve süresi dolanların yeniden seçilebilmeleri esas kabul edilmiştir.

Kurul bünyesinde «Müfettiş Hâkimlik» ihdası öngörüldüğü cihetle, kurul üyelerinin sayısı azaltılmıştır.

Adalet Bakanının, gerekli gördüğü hallerde Yüksek Hâkimler Kurulu toplantılarına katılabileceği ve Başkanlık yapacağı kabul edilmiş olduğuna göre, bu durumun tabii sonucu olarak oy kullanabilmesini temin için son fıkradaki «oylamaya katılamaz» ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE — 144

Mahkemelerin bağımsızlığının ve hâkimlik teminatının güçlendirilmesi ve dış etkilerden tamamen korunması için, Yüksek Hâkimler Kurulunun, hâkimlerin özlük işleri ve haklarındaki disiplin işlemleri hakkında kesin karar verebilmesi zorunlu görülmüştür. Esasen yüksek dereceli hâkimlerden meydana gelen bu kurulun kararlarına karşı başkaca teminat yolu düşünülmesine de ihtiyaç görülmemiştir. Bu sebeple, kurul kararları aleyhine başka mercilere başvurulamayacağı, ancak disiplin ve meslekten çıkarma cezaları ile ilgili kararların bir defa daha incelenmesinin, Adalet Bakanı hakkında karar verilen hâkim tarafından istenebilmesi hükme bağlanmıştır. Böylece, bir hâkim, ilk atanmasından emekliliğine kadar geçecek süre içinde, Yüksek Hâkimler Kurulu dışında bir makam ve mercie muhatabolmaksızın, tam bir güven içerisinde görevini yapma imkânına kavuşmuş olacaktır. Disiplin ve meslekten çıkarma cezalarının bir defa daha incelenmesine ait istemin şekli ve süresi kanunla düzenlenecektir.

Yine, uygulamanın ortaya koyduğu bir ihtiyacı karşılamak amacıyla, kurula bağlı ve sürekli olarak görev yapmak üzere «müfettiş hâkimlik» ihdası zorunlu ve faydalı görülmüştür.

MADDE — 145

Anayasa Mahkemesinin kuruluş sistemi aynen muhafaza edilmekle beraber, Yasama Meclislerince yapılacak seçimlerin zamanında ve maksada uygun şekilde sonuçlanmasını temin için seçimlerde «salt çoğunluk» esası kabul edilmiş ve adaylığa başvurma ile seçim esas ve usullerinin düzenlenmesi öngörülmüştür. Başvuran adayların, Meclislerin oyuna sunulmadan önce nasıl bir ön tetkike tabi tutulacağı ve bunun hangi kurullarca yapılacağı ve yine kanunla düzenlenmesi uygun görülmüştür.

Uygulamadaki güçlükler nazara alınarak, Yasama Meclislerince seçilecek birer üyenin üniversiteler tarafından gösterilecek adaylar arasından seçilmesini öngören fıkra, maddeden çıkarılmıştır.

Yukardaki gerekçe ile, Anayasa Mahkemesinin Başkan ve Başkanvekili seçiminde de «salt çoğunluk» esası kabul edilmiştir.

MADDE — 147

Anayasa, Türkiye Büyük Millet Meclisini hem kanun vazısı, hem de Anayasa vazısı olarak yetkili kılmıştır. Kanun vazısı olarak Türkiye Büyük Millet Meclisinin tasarrufları, Anayasada belirtilen istisnalar dışında ve Anayasada gösterilen şekil, usul ve esaslara göre Anayasa Mahkemesinin denetimine tabi tutulmuştur. Anayasa Mahkemesi, Yasama Meclislerinin İçtüzüklerinin Anayasaya uygunluğunu da denetlemeye yetkilidir. Ancak, Anayasa Mahkemesinin, Türkiye Büyük Millet Meclisinin Anayasa vazısı olarak yaptığı Anayasa değişikliklerini denetlemesi söz konusu olamaz.

Nitekim, Anayasamız, 4 ncü maddesinin 3 ncü fıkrasında, (Hiçbir kimse veya organ kaynağını Anayasadan almıyan bir Devlet yetkisi kullanamaz.) hükmü yer almıştır. Şu halde Anayasanın sadece kanunlara ve İctüzüklere hasrettiği bir denetleme yetkisinin, Anayasa Mahkemesince, Anayasa değişikliklerine teşmil edilemeyeceği tabiidir. Ancak, hemen göz önüne almak gerekirkki; Anayasa değişikliği, Anayasanın 155 nci maddesinde görüldüğü üzere, gerek teklif, gerekse müzakere ve kabul bakımından kanunlardan farklı şekil şartlarına bağlanmıştır. Anayasa değişikliği, bu şartlar dışında kanunların tabii olduğu müzake usullerine tabii olmakla beraber bir kanun değil, bir Anayasadır. Geçmiş yıllar tatbikatında, Anayasa değişiklikleri kanun şeklinde kabul ve ilân edildiği ve bu değişikliklerden bâzıları aleyhine iptâl dâvaları açıldığı için, Anayasa Mahkemesinin Anayasa değişiklikleri üzerinde denetim yetkisi bulunup bulunmadığı konusuna açıklık kazandırma ihtiyacı belirmiştir. Bu denetim yetkisinin, Anayasa değişikliğinin, sadece teklif, müzakere ve kabul edilmesine ait Anayasa hükümlerine uygun olarak yapılmış bulunup bulunmadığı noktasına münhasır olduğu, esasa teşmil edilemeyeceği ve bu esasın Anayasa Mahkemesine yer veren bütün demokrasilerde de aynı tarzda kabul edildiği tesbit olunmuştur. Anayasanın 147 nci maddesindeki değişiklik, bu anlam dışındaki yorum ve uygulamaya yer bırakmayacaktır.

MADDE — 149

Anayasa Mahkemesine, kanunların ve Yasama Meclisleri İctüzüklerinin Anayasaya aykırılığı iddiasıyla doğrudan iptal dâvası açabilmenin asgari bâzı şartlara bağlanması gereği vardır ve Anayasa da bu gereği göz önünde tutmuştur.

Yapılan değişiklikle, yüzde on oranından daha az oy alan ve Türkiye Büyük Millet Meclisine grup kuracak sayıda üye sokamamış bulunan Siyasi Partilerin, bu madde hükmünden faydalanmalarının doğru olmadığı görülmüş, diğer taraftan her Mecliste ayrı grup kurmuş olma şartı yerine Türkiye Büyük Millet Meclisi Birleşik Toplantısında grup kuracak sayıya sahip siyasi partilere de bu hak tanınmıştır.

Anayasanın 151 nci maddesine göre, herkesin ve her zaman def'i yolu ile dâva hakkı saklı bulunduğuna göre, bu düzenlemeyi bir kısıtlama olarak kabul mümkün değildir.

MADDE — 151

Maddenin üçüncü fıkrasındaki üç aylık süre, Anayasa Mahkemesi kararlarının gerekçesi yazılmadan açıklanamıyacağı şeklinde 152 nci maddede yapılması öngörülen değişikliğin tabii bir sonucu olarak, incelemeye ve gerekçelerin yazılmasına yeter zaman bırakmak düşüncesiyle, altı aya çıkarılmıştır.

MADDE — 152

Bu maddede yapılması öngörülen değişiklikler şunlardır :

a) Birinci fıkraya «kararların, gerekçesi yazılmadan açıklanamıyacağına» dair bir hüküm eklenmiştir. Bu ilâvenin sebebi, gerekçesi mevcudolmıyan iptal kararı gereğinin, gerekçe bilinmediği için, yasama ve yürütme organlarınca yerine getirilmesinde çoğu kere ortaya çıkan güçlükler ve kamu oyununda doğan tereddütlerdir. Bu hükmümlle Anayasa Mahkemesi kararlarının, gerekçesi yazılmadan açıklanmaması lüzumu kesinliğe kavuşturulmuş olmaktadır.

b) İkinci fıkrada, yine aynı amaçla, iptal edilen Kanun veya İctüzüğün veya bunların iptal edilen hükümlerinin, ancak gerekçeli kararın Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkması öngörülmüştür.

c) Yine ikinci fıkranın son cümlesindeki altı aylık süre, Resmî Gazetede yayımlanma tarihinden başlamak üzere, bir yıla çıkarılmıştır. İptal sebebiyle yeniden çıkarılacak veya değiştirilecek Kanunun gerek tasarı olarak hazırlanması, gerekse Yasama Meclislerinde görüşülmesi bazan altı aylık bir süreye sığdırılmadığından, Anayasa Mahkemesine, Kanunun niteliğine göre bir yıla kadar süre vermek yetkisi tanınmıştır.

GEÇİCİ MADDE — 12

Memleketimizin içinde bulunduğu şartlar, 10 Ekim 1971 tarihinde yapılacak Cumhuriyet Senatosu üyelerinden üçte birinin yenilenmesi ve Cumhuriyet Senatosu ile Millet Meclisinde boş bulunan üyeliklerin seçimlerinin artelenmesini zorunlu kılmıştır. Aynı şartların gereği olarak ertelenen seçimlerin, 12 Ekim 1973 tarihinde yapılması gereken milletvekilleri genel seçimleriyle birlikte yapılması uygun görülmüştür.

Sözü edilen şartların Cumhurbaşkanınca Cumhuriyet Senatosuna üye seçilmesine etkisi olamıyacağı düşünüldüğünden, Anayasanın bu konuya ait 73 nci maddesinin 5 nci fıkrası hükmü saklı tutulmuştur.

GEÇİCİ MADDE — 13

Anayasanın 139 ncu maddesinde yapılması öngörülen değişiklik gereğince, Yargıtay Birinci Başkanı ile Cumhuriyet Başsavcısının, bu Anayasa değişikliğinin yürürlüğe girdiği tarihte görevlerinde dört yılı doldurmuş olmaları halinde yürürlük tarihinden itibaren bir ay içinde seçimleri yenilenecektir.

Yargıtayın kuruluşu, işleyişi, ikinci başkanlarının seçim usullerini düzenleyici kanun, Anayasa değişikliğinin yürürlük tarihinden itibaren 6 ay içerisinde çıkarılacak ve Yargıtay ikinci başkanlarından bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte dört yıllık süresini dolduranların seçimi de, yürürlük tarihinden itibaren bir ay içinde yapılacaktır.

GEÇİCİ MADDE — 14

Anayasanın 140 nci maddesinde yapılan değişikliğe uygun olarak, Anayasa değişikliğinin yürürlüğe girdiği tarihte dört yıllık görev sürelerini doldurmuş olan Danıştay Başkanı ile Başkanun sözcülüğü için yürürlük tarihinden itibaren bir ay içinde yeniden seçim yapılması öngörülmüştür.

114 ve 140 nci maddelerde yapılması öngörülen değişiklikler gereğince, 521 sayılı Danıştay Kanununun, Anayasa değişikliğinin yürürlüğe girmesinden itibaren 6 ay içinde çıkarılması ve daire başkanlarından dört yıllık görev süresini dolduranların yerine yapılacak seçimlerin de bu kanunun yürürlük tarihinden itibaren bir ay içinde yapılması hükme bağlanmıştır.

GEÇİCİ MADDE — 15

45 sayılı Kanunla kurulmuş olan Cumhuriyet Başsavcılığı bölümlerinin ve bu bölümlerde Yargıtay İkinci Cumhuriyet Başsavcısı ve Yargıtay Cumhuriyet Savcısı unvanlarıyla görev yapan Cumhuriyet savcılarının, 45 sayılı Kanunda, bu Anayasa değişikliğinin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde yapılacak değişiklikler kanunlaşmaya kadar eskisi gibi görevlerine devam etmeleri, ancak, gerek menşeleri ve gerekse yetiştirme tarzları bakımından hâkimlerle bir olan ve ayrıca nitelikleri, kadroları ve yaptıkları görev bakımından Yargıtay üyeliği ile eşit durumda bulunan Yargıtay İkinci Cumhuriyet Başsavcıları ile Yargıtay Cumhuriyet Savcılarından bu Anayasa değişikliğinin yürürlüğe girdiği tarihte görevde bulunanların Yargıtay Üyesi olacakları ve kadroların Yargıtaya intikal edeceği hükme bağlanmıştır.

GEÇİCİ MADDE — 16

Anayasanın 143 ve 144 nci maddelerinde yapılması öngörülen değişikliklere uygun olarak 45 sayılı Kanunun bu değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içerisinde yeniden düzenlenmesi ve Yüksek Hâkimler Kurulunun mevcut üyelerinin görevlerinin 45 sayılı Kanunun değişik hükümlerine göre yapılacak seçim sonuçlarına kadar devam edeceği hükme bağlanmıştır.

GEÇİCİ MADDE — 17

Anayasanın 46 ve 119 ncu maddelerinde yapılması öngörülen değişikliğe uygun olarak, kamu hizmetlilerinin meslekî menfaatlerini korumak ve geliştirmek amacıyla kuracakları kuruluşların bağlı olacakları hükümleri düzenleyen kanun, bu değişikliğin yürürlüğe girmesinden itibaren altı ay içinde çıkarılacaktır.

Kanun, mevcut kamu personeli sendikalarının varlıklarının bu kuruluşlara intikaline ait hükümleri de düzenleyecektir.

Birinci fıkra hükmüne uygun olarak, mevcut kamu personeli sendikalarının faaliyeti, bu Anayasa değişikliğinin yürürlüğe girdiği tarihte sona erecektir. Bu sona eriş ile düzenleyici kanunun yürürlüğe girmesi arasında geçecek süre içinde, kamu personeli sendikalarının varlıklarının muhafazası ve diğer konularda Medeni Kanun hükümleri uyarınca gerekli tedbirler alınacaktır.

GEÇİCİ MADDE — 18

Anayasanın 134, 138 ve 141 nci maddelerinde yapılması öngörülen değişikliklere uygun olarak, askerî yargı ile ilgili kanunların bu değişikliğin yürürlük tarihinden itibaren 6 ay içerisinde değiştirileceği ve yapılması gereken seçim ve atamaların kanun değişikliklerinin yürürlüğe girmesinden itibaren bir ay içerisinde yapılması gerektiği hükmüne bağlanmıştır.

GEÇİCİ MADDE — 19

Anayasanın 137 nci maddesinde yapılan değişiklikle yeniden kurulacak olan Yüksek Savcılar Kurulunun kuruluşunu ve işleyişini düzenleyecek olan kanun, bu değişikliğin yürürlük tarihinden itibaren altı ay içinde çıkarılacak ve bu kanun yürürlüğe girinceye kadar, 2556 ve 45 sayılı kanunların değişiklik ve ekleriyle birlikte uygulanmasına devam olunacaktır.

GEÇİCİ MADDE — 20

Anayasada yapılması öngörülen değişiklikler ve Anayasaya eklenen geçici maddeler gereğince çıkarılması veya değiştirilmesi gereken kanunlardan, geçici 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 ncu maddelerin kapsamı dışında kalan maddelerle ilgili olanların, bu Anayasa değişikliklerinin yürürlüğe girmesinden itibaren bir yıl içerisinde tamamlanması hükmüne bağlanmıştır.

Anayasa Komisyonu raporu

Millet Meclisi
Anayasa Komisyonu
Esas No. : 2/558
Karar No. : 18

24 . 8 . 1971

Yüksek Başkanlığa

1961 Anayasasının çeşitli maddelerinde değişiklik yapılmasını öngören ve Anayasaya geçici bâza maddeler ekliyen teklifin Anayasasının 155 nci maddesindeki şartlara uygun olduğu anlaşıl-makla gündem gereğince evvelâ tümü üzerinde müzakere yapılmış ve daha sonra teklif edilen maddeler birer birer Komisyonumuzca incelenmiştir.

11 nci ve 38 nci maddelerin müzakeresi ertelenerek teklifte yer alan maddeler ve geçici mad-deler gerekçeleriyle birlikte dikkate alınarak müzakere olunmuştur. Müzakerelerin kifayeti hak-kında verilmiş olan önergelerin kabulü yahut madde üzerinde görüşme isteğinde bulunan kim-senin kalmamış olması sebebiyle her madde üzerinde görüşmeler tamamlandıktan sonra teklif edilen madde kenar başlığı ve metni birlikte oya konulmak suretiyle kabul keyfiyeti ayrı ayrı tesbit edilmiştir.

26 ncı maddenin metninde ibareye açıklık kazandıracığı düşünülen «kalan» kelimesi eklenmiş-tir. 138 nci maddenin tabedilişinde noksan kalmış olan «hâkimlerin refakatinde buldukları komutanlarla ilişkileri;» ibaresi metne ithal edilmiş, madde gerekçesinde de ikinci fıkra ile il-gili olan değişikliğin ifadesi maksadiyle bir ilâve yapılmıştır.

Geçici 15 nci maddenin birinci fıkrasının son cümlesi «bunlara ait kadrolar da Yargıtaya üye kadrosu olarak geçer» şeklinde değiştirilmiştir.

Kanununun 1 nci maddesi metnine «61» rakamının ilâvesinin gerektiği tesbit edilerek bu ilâve yapılmıştır.

Geçici 20 nci madde metninde sözü geçen geçici 12 nci maddenin yeni bir kanun yapılmasını gerektirir mahiyette bulunmaması sebebiyle «12» rakama metinden çıkarılmıştır.

Arz edilen Anayasa değişikliği tekliflerinin Millet Meclisinde öncelikle müzakeresinin temin buyrulması ricasiyle ve saygularla sunulur.

Anayasa Komisyonu Başkanı Adana C. Akçalı	Sözcü Denizli 38 nci maddeye muhalifim. F. Avcı	Kâtip Ordu K. Şensoy
Bitlis 1 - 11 nci maddelere muhalifim. K. M. Akışık	Çanakkale 38 nci maddeye muhalifim. K. Bağcıoğlu	Çanakkale 38 nci maddeye muhalifim. R. Sezgin
Çorum Söz hakkım mahfuzdur. A. Güler	Erzurum N. Gacıroğlu	İstanbul 1, 11 ve 61 nci maddelere muhalifim. R. Ülker
İzmir 1, 11, 61 nci maddelere muhali- fim. Söz hakkım mahfuzdur. C. Karagözoğlu	Kastamonu 38 nci maddeye muhalifim. S. Keskin	Konya İ. Baran İmzada bulunamadı.

Ordu
Geçici 20 nci madde için söz
hakkım mahfuzdur.
C. Ekinci

Ordu
11 nci maddeye muhalifim.
Söz hakkım mahfuzdur.
O. Vural

Tekirdağ
11 ve 61 nci maddelere karşı-
yım. Söz hakkım saklı.
Y. Alpaslan

Erzurum
38 nci madde üzerinde muha-
lefet şerhim vardır.
R. Cinisi

İzmir
38 nci maddeye muhalifim.
Muhalefet şerhimiz eklidir.
Ş. Akkan

Isparta
38 nci madde için söz hakkım
mahfuzdur.
Y. Uysal

Muş
1 - 11 nci maddeye muhalifim.
Söz hakkım mahfuzdur.
N. Neftçi

Ankara
E. Paksüt

Muhalefet şerhi

Görüşülmekte olan Anayasa tadil teklifinin komisyonca ekseriyetle kabul edilmiş bulunan 38 nci maddesine aşağıdaki nedenlerle muhalifiz :

1. Mer'i Anayasadaki kamulaştırılan malların (Gerçek karşılıkları) esasının kaldırılarak ver-gi değeri ölçüsünün kabul edilmesi mülkiyet hakkına saygılı bulunmadığından,

2. Küçük toprak sahiplerinin kamulaştırılacak olan arazilerinin kamulaştırma bedellerinin pe-şin ödenmesi şartının derpiş edilmiyerek, yirmi yıl gibi uzun bir taksitlendirmeye tabi tutulma-sına muhalifiz.

Kastamonu
S. Keskin

Çorum
A. Güler

Erzurum
N. Gacıroğlu

Çanakkale
K. Bağcıoğlu

Denizli
F. Avcı

Muhalefet şerhi

Demokratik Partiye mensup senatör ve milletvekilleri, Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına sunulan, Anayasa değişikliğini şu kayıtlarla imzalamışlardır :

«Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

334 sayılı, 9 . 7 . 1961 kabul tarihli, 20 . 7 . 1961 tarihli Resmî Gazetede yayımlanan Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 11, 15, 19, 22, 26, 29, 30, 32, 46, 60, 61, 64, 89, 110, 111, 114, 119, 120, 121, 124, 127, 134, 137, 138, 139, 140, 141, 143, 144, 145, 147, 149, 151, 152 nci maddelerinde değişiklik yapılmasına dair teklifimiz ve bu değişikliklere ait genel gerekçe ve madde gerekçeleri; ayrıca Anayasaya eklenmesini istediğimiz 10 geçici madde ve bu maddelerin de gerekçeleri tarafımızdan imzalanmış ve ekli olarak takdim edilmiştir. İmzalarımızın bu konuda Yüksek Başkanlığa veri-len tekliflerle birleştirilmesini, 38 nci madde hakkında yapılan teklife bu haliyle katılmadığımızı, bu madde hakkındaki değişiklikte görüşümüzü mahfuz tuttuğumuzu saygılarımızla arz ederiz.»

Görülüyor ki Anayasa değişikliği teklifinde, 38 nci madde hakkında görüşümüzü mahfuz tutuyoruz. Bize göre, teklif edilen 38 nci maddenin şu mahzurları vardır :

1. Kamulaştırmada karşılık olarak vergi değeri kabul edilmemekte, vergi değeri tavan olarak ele alınmaktadır.

2. Çıkarılan ve uygulama yeteneği olmadığı için ertelenen, 1319 sayılı ve 29 . 7 . 1970 tarihli, «Emlâk Vergisi Kanunu» ndaki hususlar, 38 nci maddede değişikliği için esas olarak alınmaktadır. Her zaman değişmesi mümkün olan bir kanunun Anayasa için esas olarak alınması doğru değildir. Kanunlar Anayasaya değil, Anayasa kanunlara tesir eder.

3. Gerek «Bina Vergisi» ve gerekse «Arazi Vergisi» tatbikatında, yazılı beyan esası memleketimizin şartlarına uygun düşmemektedir. Bu vergilerin matrahının tesbitinde «beyan esası», faydası görülmüş, yegâne modern usul değildir. İleride daha modern ve kolay usuller bulunabilir. Halbuki Anayasa ile, «beyan esası» dondurulmaktadır.

4. Emlâk Vergisi beyannameleri, bina ve arsalarda beş yılda, arazide on yılda bir defa verilecektir. Bu müddetler, Maliye Bakanı tarafından bir misli daha uzatılabilir. Bu vaziyet karşısında, beyan tarihi ile kamulaştırma tarihi arasında geçen zaman içinde, para değerinde düşme, fiyat endekslerinde yükselme, kamulaştırılan gayrimenkulde inşa ve ihya olabilir. Bu faktörler göz önüne alınmamıştır.

5. Kısmî kamulaştırmalarda, kamulaştırılan kısmın özellikleri de göz önüne alınmamıştır.

6. Taksitli ödemede 20 yıl, çok uzun bir süredir. Taksitlerin ne şekilde ödeneceği malûm değildir. Türkiye’de «tasarruf bonusu» uygulamasının hazin durumu herkesce bilinen bir gerçektir. Bu gerçek karşısında taksitle ödemeye vuzuh vermek gerekir.

7. 38 nci maddedeki değişiklik teklifi bu haliyle, mülkiyet ve miras haklarını zedeliyecek bir durumdadır.

Yukarıya bir kısmını kısaca dercettiğimiz mahzurlar karşısında, şu hususu önemle belirtmek isteriz ki, 38 nci maddede değişiklik yapmaya lüzum yoktur. Nitekim, «Devletleştirme» yi tanzim eden 39 ncu maddede her hangi bir değişikliğe lüzum görülmemiştir. Biz, Demokratik Parti senatör ve milletvekilleri olarak, 38 nci maddede her hangi bir değişikliğe lüzum olmadığı kanaatindeyiz. Bu sebeple, 38 nci maddedeki değişikliğe muhalifiz. Ancak eğer mutlaka bir değişiklik isteniyorsa, mezkûr 38 nci maddenin ilişikteki hale gelmesini teklif ediyoruz.

Izmir Milletvekili
Şükrü Akkan

Erzurum Milletvekili
Rasim Cınslı

TEKLİF

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının bazı maddelerinin değiştirilmesi ve geçici maddeler eklenmesi hakkında teklif

MADDE 1. — Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının, 11, 15, 19, 22, 26, 29, 30, 32, 38, 46, 60, 64, 89, 110, 111, 114, 119, 120, 121, 124, 127, 134, 137, 138, 139, 140, 141, 143, 144, 145, 147, 149, 151 ve 152 nei maddeleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Temel hak ve hürriyetlerin özü, sınırlanması ve kötüye kullanılmaması.

MADDE 11. — Temel hak ve hürriyetler, Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünü, Cumhuriyetin, milli güvenliğin, kamu düzeninin, kamu yararının, genel ahlâk ve genel sağlığın korunması amacı ile veya Anayasanın diğer maddelerinde gösterilen özel sebeplerle, Anayasanın sözüne ve ruhuna uygun olarak, ancak kanunla sınırlanabilir.

Kanun, temel hak ve hürriyetlerin özüne dokunamaz.

Bu hak ve hürriyetlerden hiçbirisi insan hak ve hürriyetlerini ortadan kaldırmak veya bunlara dayanan millî demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk devleti olan Cumhuriyeti yıkmak serbestliğinin tanındığı anlamında yorumlanamaz.

Bu Anayasada yer alan hak ve hürriyetlerden hiçbirisi dil, ırk, sınıf, din, mezhep kavgası yaratmak veya Türk Devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün olduğuna dair temel ilkeyi bozmak kasdıyla kullanılamaz.

Bu hükümlere aykırı eylem ve davranışların cezası kanunda gösterilir.

II. Özel hayatın korunması.

a) Özel hayatın gizliliği.

MADDE 15. — Özel hayatın gizliliğine dokunulamaz. Adli kovuşturmanın gerektirdiği istisnalar saklıdır.

Kanunun açıkça gösterdiği hallerde, usulüne göre verilmiş hâkim kararı olmadıkça; millî güvenlik veya kamu düzeni bakımından gecikmede sakınca bulunan

ANAYASA KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının bazı maddelerinin değiştirilmesi ve geçici maddeler eklenmesi hakkında teklif

MADDE 1. — Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 11, 15, 19, 22, 26, 29, 30, 32, 38, 46, 60, 61, 64, 89, 110, 111, 114, 119, 120, 121, 124, 127, 134, 137, 138, 139, 140, 141, 143, 144, 145, 147, 149, 151 ve 152 nei maddeleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 11. — Teklifin 11 nei maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 15. — Teklifin 15 nei maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

hallerde de kanunla yetkili kılınan merciin emri bulunmadıkça kimsenin üstü, özel kâğıtları ve eşyası aranamaz ve bunlara el konulamaz.

IV. Düşünce ve inanç hak ve hürriyetleri.
a) Vicdan ve din hürriyeti.

MADDE 19. — Herkes, vicdan ve dinî inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir.

Kamu (düzenine veya genel ahlâka veya bu amaçlarla çıkarılan kanunlara aykırı olmayan ibadetler, dinî âyin ve törenler serbesttir.

Kimse, ibadete, dinî âyin ve törenlere katılmaya, dinî inanç ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamaz. Kimse, dinî inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamaz.

Din eğitim ve öğrenimi, ancak kişilerin kendi isteğine ve küçüklerin de kanuni temsilcilerinin isteğine bağlıdır.

Kimse, Devletin sosyal, iktisadi, siyasi, veya hukukî temel düzenini, kısmen de olsa, din kurallarına dayandırma veya siyasi veya şahsi çıkar veya nüfuz sağlama amacıyle, her ne suretle olursa olsun, dini veya din iduygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve kötüye kullanamaz. Bu yasak dışına çıkan veya başkasını bu yolda kışkırtan gerçek ve tüzel kişiler hakkında, Kanunun gösterdiği hükümler uygulanır ve siyasi partiler Anayasa Mahkemesince temelli kapatılır.

VI. Basın ve yayımla ilgili hükümler.
a) Basın hürriyeti.

MADDE 22. — Basın hürdür; sansür edilemez.

Devlet, basın ve haber alma hürriyetini sağlayacak tedbirleri alır.

Basın ve haber alma hürriyeti, ancak Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünü, kamu düzenini, millî güvenliği ve millî güvenliğin gerektirdiği gizliliği veya genel ahlâkı korumak, kişilerin haysiyet, şeref ve haklarına tecavüzü, suç işlemeye kışkırtmayı önlemek veya yargı görevinin amacına uygun olarak yerine getirilmesini sağlamak için kanunla sınırlanabilir.

Yargı görevinin amacına uygun olarak yerine getirilmesi için kanunla belirtilecek sınırlar içinde hâkim tarafından verilecek

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

MADDE 19. — Teklifin 19 neu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 22. — Teklifin 22 nei maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

İkararlar saklı olmak üzere, olaylar hakkında yayın yasağı konamaz.

Türkiye'de yayımlanan gazete ve dergiler, Kanunun gösterdiği suçların işlenmesi halinde hâkim kararıyla; Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, millî güvenliğin, kamu düzeninin veya genel ahlâkın korunması bakımından geçikmede sakınca bulunan hallerde de, Kanunun açıkça yetkili kıldığı merciin emriyle toplatılabilir. Toplatma kararını veren yetkili merci, bu kararını en geç 24 saat içinde mahkemeye bildirir. Mahkeme bu kararı en geç üç gün içinde onaylamazsa, toplatma kararı hükümsüz sayılır.

Türkiye'de yayımlanan gazete ve dergiler, millî güvenliğe, kamu düzenine, genel ahlâka, insan hak ve hürriyetlerine dayanan millî demokratik, lâik ve sosyal Cumhuriyet ilkelerine veya Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmezliği temel hükmüne aykırı yayımlardan mahkûm olma halinde mahkeme kararıyla kapatılabilir.

e) Basın dışı haberleşme araçlarından faydalanma hakkı.

MADDE 26. — Kişiler ve siyasi partiler, kamu tüzel kişileri elindeki basın dışı haberleşme ve yayın araçlarından faydalanma hakkına sahiptir. Bu faydalanma-

nın şartları ve usulleri, demokratik esaslara ve hakkaniyet ölçülerine uygun olarak kanunla düzenlenir. Kanun, Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, insan haklarına dayanan millî demokratik, lâik ve sosyal Cumhuriyetin, millî güvenliğin ve genel ahlâkın korunması halleri dışında bir sebebe dayanarak halkın bu araçlarla haber almasını, düşünce ve kanaatlere ulaşmasını ve kamuoyunun serbestçe oluşumunu engelleyici kayıtlar koyamaz.

b) Dernek kurma hakkı.

MADDE 29. — Herkes, önceden izin almaksızın dernek kurma hakkına sahiptir. Bu hakkın kullanılmasında uygulanacak şekil ve usuller kanunda gösterilir. Kanun, Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, millî güvenliğin, kamu düzeninin ve genel ahlâkın korunması maksadıyla sınırlar koyabilir.

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

e) Basın dışı haberleşme araçlarından faydalanma hakkı.

MADDE 26. — Kişiler ve siyasi partiler, kamu tüzel kişileri elindeki basın dışı haberleşme ve yayın araçlarından faydalanma hakkına sahiptir. Bu faydalanma-

nın şartları ve usulleri, demokratik esaslara ve hakkaniyet ölçülerine uygun olarak kanunla düzenlenir. Kanun, Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, insan haklarına dayanan millî, demokratik, lâik ve sosyal Cumhuriyetin, millî güvenliğin ve genel ahlâkın korunması halleri dışında kalan bir sebebe dayanarak halkın bu araçlarla haber almasını, düşünce ve kanaatlere ulaşmasını ve kamu oyunun serbestçe oluşumunu engelleyici kayıtlar koyamaz.

MADDE 29. — Teklifin 29 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

Hiç kimse bir derneğe üye olmaya veya dernekte üye kalmaya zorlanamaz.

Dernekler, kanunun gösterdiği hallerde hâkim kararıyla kapatılabilir. Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, millî güvenliğinin, kamu düzeninin ve genel ahlâkın korunması bakımından geçikmede sakınca bulunan hallerde de, hâkim kararına kadar kanunun açıkça yetkili kıldığı mercinin emriyle faaliyetten alıkonulabilir.

VIII. Hakların korunması ile ilgili hükümler.
a) Kişi güvenliği.

MADDE 30. — Suçluluğu hak-

kında kuvvetli belirti bulunan

kişiler, ancak kaçmayı veya de-

hillerin yok edilmesini veya de-

ğiştirilmesini önlemek maksadiy-

le veya bunlar gibi tutuklamayı zorunlu kılan ve kanunla gösterilen diğer hallerde hâkim kararıyla tutuklanabilir. Tutukluluğun devamına karar verilebilmesi aynı şartlara bağlıdır.

Yakalama, ancak suçüstü halinde veya gecikmesinde sakınca bulunan hallerde yapılabilir; bunun şartlarını kanun gösterir.

Yakalanan veya tutuklanan kimselere, yakalama veya tutuklama sebeplerinin ve haklarındaki iddiaların yazılı olarak hemen bildirilmesi gerekir.

Yakalanan veya tutuklanan kimse tutulma yerine en yakın mahkemeye gönderilmesi için gerekli süre hariç kırksekiz saat ve kanunun açıkça belli ettiği hallerde toplu olarak işlenen suçlarda yedi gün içinde hâkim önüne çıkarılır ve bu süre geçtikten sonra hâkim kararı olmaksızın hürriyetinden yoksun kılınmaz. Yakalanan veya tutuklanan kimse, hâkim önüne çıkarılınca durum hemen yakınlarına bildirilir.

Bu esaslar dışında işleme tabi tutulan kimselerin uğrayacakları her türlü zararlar kanuna göre Devletçe ödenir.

c) Kanuni yargı yolu.

MADDE 32. — Hiç kimse, ka-

nanun tabi olduğu mahkemeden

başka bir merci önüne çıkarılamaz.

Bir kimseyi kanunen tabi olduğu mahkemeden başka bir merci önüne çıkarma sonucunu doğuran yargı yetkisine sahip olağanüstü merciler kurulamaz.

(Anayasa Komisyonunun değiştirisi)

MADDE 30. — Teklifin 30 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 32. — Teklifin 32 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

c) Kamulaştırma.

MADDE 38. — Devlet ve kamu tüzel kişileri, kamu yararının gerektirdiği hallerde, karşılıklarını peşin ödemek şartıyla, özel mülkiyette bulunan taşınmaz malları, kanunla gösterilen esas ve usullere göre, tamamını veya bir kısmını kamulaştırmaya ve bunlar üzerinde idarî irtifaklar kurmaya yetkilidir.

Ödenecek karşılık, taşınmaz malın tamamının kamulaştırılması halinde o malın malikinin kanunda gösterilecek usul ve şekle uygun olarak bildireceği vergi değerini; kısmen kamulaştırmalarda da, vergi değerinin kamulaştırılan kısma düşen miktarını aşamaz.

Kamulaştırılan taşınmaz mal karşılığının vergi değerinden az takdir edilmesi halinde malikin itiraz ve dava hakkı saklıdır.

Çiftçinin topraklandırılması, ormanların Devletleştirilmesi, yeni orman yetiştirilmesi ve iskân projelerinin gerçekleştirilmesi amaçlarıyla kamulaştırılan taşınmaz mal ve kıyıların korunması ve turizm amacıyla kamulaştırılan toprak bedellerinin ödeme şekli kanunla gösterilir.

Kanunun taksitle ödemeyi öngördüğü hallerde çiftçinin topraklandırılması, ormanların Devletleştirilmesi, yeni orman yetiştirilmesi ve iskân projelerinin gerçekleştirilmesi için konulacak süre yirmi yılı; kıyıların korunması ve turizm amacıyla yapılacak kamulaştırmalarda ise bu süre on yılı aşamaz. Bu takdirde, taksitler eşit olarak ödenir ve kanunla gösterilen faiz haddine bağlanır.

Kamulaştırılan topraktan, o toprağı doğrudan doğruya işleten çiftçinin hakka-miyet ölçüleri içinde geçinebilmesi için zaruri olan ve kanunla gösterilen kısmın ve küçük çiftçinin kamulaştırılan toprağının bedeli her halde peşin ödenir.

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

MADDE 38. — Teklifin 38 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

e) Sendika kurma hakkı.

MADDE 46. — İşçiler ve işverenler, önceden izin almaksızın, sendikalar ve sendika birlikleri kurma, bunlara serbestçe üye olma ve üyelikten ayrılma hakkına sahiptirler. Bu hakların kullanılmasında uygulanacak şekil ve usuller kanunda gösterilir. Kanun, Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, millî güvenliğinin, kamu düzeninin ve genel ahlâkın korunması maksadıyla sınırlar koyabilir.

Sendikalar ve sendika birliklerinin tüzükleri, yönetim ve işleyişleri demokratik esaslara aykırı olamaz.

V. Vatan hizmeti.

MADDE 60. — Vatan hizmeti, her Türk'ün hakkı ve ödevidir. Bu ödevin, Silâhlı Kuvvetlerde veya kamu hizmetlerinde ne şekilde yerine getirileceği kanunla düzenlenir.

VI. Vergi ödevi. **MADDE 61.** — Herkes, kamu giderlerini karşılamak üzere, malî gücüne göre, vergi ödemekle yükümlüdür.

Vergi, resim ve harclar ve benzeri malî yükümler ancak kanunla konulur.

Kanunun belli ettiği yukarı ve aşağı hadler içinde kalmak, ölçü ve esaslara uygun olmak şartıyla, vergi, resim ve harcların muafiyet ve istisnalarıyla nisbet ve hadlerine ilişkin hükümlerde değişiklik yapmaya, Bakanlar Kurulu yetkili kılınabilir.

II. T. B. M. M. nin görev ve yetkileri.

MADDE 64. — Kanun koymak, değiştirmek ve kaldırmak, Devletin bütçe ve kesin hesap kanun tasarılarını görüşmek ve kabul etmek, para basılmasına, genel ve özel af ilânına, mahkemelerce verilip kesinleşen ölüm cezalarının yerine getirilmesine karar vermek, Türkiye Büyük Millet Meclisinin yetkilerindedir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi kanunla, belli konularda, Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarmak yetkisi verebilir. Yetki veren kanunda, çıkarılacak kararnamelerin amacı, kapsamı ve ilkeleriyle bu yetkiyi kullanma

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

MADDE 46. — Teklifin 46 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 60. — Teklifin 60 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 61. — Teklifin 61 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 64. — Teklifin 64 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

süresinin ve yürürlükten kaldırılacak kanun hükümlerinin açıkça gösterilmesi ve kanun hükmünde kararnamede de yetkinin hangi kanunla verilmiş olduğunu belirlenmesi lâzımdır.

Bu kararnameler, Resmî Gazetede yayımlandıkları gün yürürlüğe girerler. Ancak, kararnamede yürürlük tarihi olarak daha sonraki bir tarih de gösterilebilir. Kararnameler, Resmî Gazetede yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulur.

Yetki kanunları ve Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulan kararnameler, Anayasanın ve yasama meclisleri içtüzüklerinin kanunların görüşülmesi için koyduğu kurallara göre, ancak, komisyonlarda ve genel kurullarda diğer kanun tasarı ve tekliflerinden önce ve ivedilikle görüşülüp karara bağlanır.

Yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulmayan kararnameler bu tarihte, Türkiye Büyük Millet Meclisince reddedilen kararnameler bu kararın Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Değiştirilerek kabul edilen kararnamelerin değiştirilmiş hükümleri, bu değişikliklerin Resmî Gazetede yayımlandığı gün yürürlüğe girer.

Anayasasının ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel hak ve hürriyetler ile dördüncü bölümünde yer alan siyasi haklar ve ödevler kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemez. Anayasa Mahkemesi, bu kararnamelerin Anayasaya uygunluğunu da denetler.

b) Gensoru. **MADDE 89.** — Gensoru yetkisi yalnız Millet Meclisindedir. Gensoru önergesi bir siyasi parti grubu adına veya en az 10 milletvekilinin imzasıyla verilir.

Gensoru önergesinin gündeme alınıp alınmayacağı, verilisinden sonraki üç birleşim içinde görüşülür. Bu görüşmede, ancak önerge sahiplerinden biri, siyasi parti grupları adına birer milletvekili, Bakanlar Kurulu adına Başbakan veya bir Bakan konuşabilir.

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

MADDE 89. — Teklifin 89 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

Gensoru önergelerinin gerektiğinde önceden basılıp dağıtılmasını ve Meclis çalışmalarının dengeli olarak yürütülmesini düzenleyici hükümler İçtüzükte gösterilir.

Gündeme alma kararıyle birlikte gensorunun görüşme günü de belli edilir.

Gensorunun görüşülmesi, gündeme alma kararı tarihinden başlayarak iki gün geçmedikçe yapılamaz ve yedi günden sonraya bırakılamaz.

Gensoru görüşmeleri sırasında üyelerin verecekleri gerekçeli güvensizlik, önergeleri veya Bakanlar Kurulunun güven isteği, bir tam gün geçtikten sonra oylanır.

Bakanlar Kurulunun veya bir Bakanın düşürülebilmesi, üye tamsayısının salt çoğunluğuyla olur.

VIII. Millî Savunma.
a) Başkomutanlık ve Genelkurmay Başkanlığı.

MADDE 110. — Başkomutanlık, Türkiye Büyük Millet Meclisinin mânevî varlığından ayrılmaz ve Cumhurbaşkanı tarafından temsil olunur.

Millî güvenliğin sağlanmasından ve Silâhlı Kuvvetlerin savaşa hazırlanmasından, Türkiye Büyük Millet Meclisine, karşı, Bakanlar Kurulu sorumludur.

Genelkurmay Başkanı, Silâhlı Kuvvetlerin komutanıdır.

Genelkurmay Başkanı, Bakanlar Kurulunun teklifi üzerine, Cumhurbaşkanıca atanır; görev ve yetkileri kanunla düzenlenir. Genelkurmay Başkanı, bu görev ve yetkilerinden dolayı Başbakanı karşı sorumludur.

Millî Savunma Bakanlığının görev ve yetkileri, Genelkurmay Başkanlığı ve Kuvvet Komutanlıklarıyla ilişkileri kanunla düzenlenir.

b) Millî Güvenlik Kurulu:

MADDE 111. — Millî Güvenlik Kurulu, Başbakan, Genelkurmay Başkanı ve kanunun gösterdiği Bakanlar ile Kuvvet Komutanlarından kuruludur.

Millî Güvenlik Kuruluna Cumhurbaşkanı Başkanlık eder; bulunmadığı zaman, bu görevi Başbakan yapar.

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

MADDE 110. — Teklifin 110 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 111. — Teklifin 111 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

Millî Güvenlik Kurulu, millî güvenlik ile ilgili kararların alınmasında ve koordinasyonun sağlanmasında gerekli temel görüşleri Bakanlar Kuruluna tavsiye eder.

c) **Yargı yolu.** **MADDE 114.** — İdarenin her türlü eylem ve işlemine karşı yargı yolu açıktır.

Yargı yetkisi, yürütme görevinin kanunlarda gösterilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesini sınırlıyacak tarzda kullanılamaz. İdari eylem ve işlem niteliğinde yargı kararı verilemez.

İdarenin işlemlerinden dolayı açılacak dâvalarda süre aşımı, yazılı bildirim tarihinden başlar.

İdare, kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlüdür.

c) **Memurların siyasi partilere ve sendikalara girememesi.** **MADDE 119.** — Memurlar ve Kamu İktisadi Teşebbüslerinin yönetim ve denetim işlerinde çalışanlar ve kamu yararına çalışan dermek-

lerden özel gelir kaynakları ve özel imkânları kanunla sağlanmış olanların merkez kurullarında görev alanlar, siyasi partilere ve sendikalara üye olamazlar. Memurlar ve Kamu İktisadi Teşebbüslerinde çalışanlar, görevlerini yerine getirirken, vatandaşlar arasında, siyasi kanaatlerinden dolayı her hangi bir ayırım yapamazlar.

Bu esaslara aykırı hareketleri mahkeme hükmüyle sabit olanlar, kamu hizmetinden temelli çıkarılır.

İşçi niteliği taşımayan kamu hizmetlilerinin meslekî menfaatlerini korumak ve geliştirmek amacını güden kuruluşların bağlı olacakları hükümler kanunla düzenlenir.

IV. **Özerk üniversite, tarafsız radyo - televizyon, haber ajansları.** **MADDE 120.** — Üniversiteler, ancak Devlet eliyle ve kanunla kurulur. Üniversiteler, özerkliğe, sahip kamu tüzel kişileridir.

a) **Üniversiteler.** Üniversite özerkliği, bu maddede belirtilen hükümler içinde uygulanır ve bu özerklik, üniversite binalarında ve eklerinde suçların ve suçluların kovuşturulmasına engel olmaz.

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

MADDE 114. — Teklifin 114 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 119. — Teklifin 119 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 120. — Teklifin 120 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

Üniversiteler, Devletin gözetimi ve denetimi altında, kendileri tarafından seçilen organları eliyle yönetilir. Özel kanuna göre kurulan Devlet üniversiteleri hakkındaki hükümler saklıdır.

Üniversite organları, öğretim üyeleri ve yardımcıları, üniversite dışındaki makamlarca, her ne suretle olursa olsun, görevlerinden uzaklaştırılamazlar. Son fıkra hükümleri saklıdır.

Üniversite öğretim ve yardımcıları serbestçe araştırma ve yayında bulunabilirler.

Üniversitelerin kuruluş ve işleyişleri, organları ve bunların seçimleri, görev ve yetkileri, üniversiteler üzerinde Devletin gözetim ve denetim hakkını kullanma usulleri ve üniversite organlarının sorumluluğu, öğrenim ve öğretim hürriyetlerini engelleyici eylemleri önleme tedbirleri, üniversiteler arasında ihtiyaca göre öğretim üyeleri ve yardımcılarının görevlendirilmesinin sağlanması, öğrenim ve öğretimin hürriyet ve teminat içinde ve çağdaş bilim ve teknoloji gereklerine ve kalkınma plânı ilkelerine göre yürütülmesi esasları kanunla düzenlenir.

Üniversitelerin bütçeleri, genel ve katma bütçelerin bağlı olduğu esaslara uygun olarak yürürlüğe konulur ve denetlenir.

Üniversitelerle onlara bağlı fakülte, kurum ve kuruluşlar da öğrenim ve öğretim hürriyetlerinin tehlikeye düşmesi ve bu tehlikenin üniversite organlarınca giderilmemesi halinde Bakanlar Kurulu, ilgili üniversitelerin veya bu üniversiteye bağlı fakülte, kurum ve kuruluşların idaresine el koyar ve bu kararını hemen Türkiye Büyük Millet Meclisi Birleşik Toplantısının onamasına sunar. Hangi hallerin el koymayı gerektireceği, el koyma kararının ilân ve uygulanma usulleri ile süresi ve devamınca Bakanlar Kurulunun yetkilerinin nitelik ve kapsamı kanunla düzenlenir.

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

(Teklif)

b) Radyo ve televizyonun idaresi ve haber ajansları.

MADDE 121. — Radyo ve televizyon istasyonları, ancak Devlet eliyle ve tarafsız bir kamu tüzel kişiliği halinde kanunla kurulur.

Kanun, yönetim ve denetimde ve yönetim organlarının kuruluşunda tarafsızlık ilkesini bozacak hükümler koyamaz.

Her türlü radyo ve televizyon yayımları, tarafsızlık esaslarına göre yapılır.

Haber ve programların seçilmesinde, işlenmesinde ve sunulmasında ve kültür ve Eğitime yardımcılık görevinin yerine getirilmesinde Devletin ülkesi ve milletiyle bütünlüğünün, insan haklarına dayanan millî demokratik, lâik ve sosyal Cumhuriyetin, millî güvenliğin ve genel ahlâkın gereklerine uyulması, haberlerin doğruluğunun sağlanması esasları ile organların seçimi, yetki, görev ve sorumlulukları Kanunla düzenlenir.

Devlet tarafından kurulan veya Devletten malî yardım alan haber ajanslarının tarafsızlığı esastır.

b) Sıkıyönetim ve savaş hali.

MADDE 124. — Savaş hali, savaş gerektirecek bir durumun başgöstermesi, ayaklanma olması

veya vatan ve Cumhuriyete karşı kuvvetli ve eylemli bir kalkışmanın veya ülkenin ve milletin bölünmezliğini içten veya dıştan tehlikeye düşüren veya Anayasanın tanıdığı hür demokratik düzeni veya temel hak ve hürriyetleri ortadan kaldırmaya yönelik yaygın şiddet hareketleri hakkında kesin belirtilerin ortaya çıkması sebebiyle Bakanlar Kurulu, süresi iki ayı aşmamak üzere, yurdun bir veya birden fazla bölgesinde veya her yerinde Sıkıyönetim ilân edebilir ve bunu hemen, Türkiye Büyük Millet Meclisinin onamasına sunar. Meclis, gerekli gördüğü zaman, Sıkıyönetim süresini kısaltabileceği gibi, tamamıyla de kaldırabilir. Meclisler toplanık değilse, hemen toplantıya çağırılır.

Sıkıyönetimin her defasında iki ayı aşmamak üzere uzatılması, Türkiye Büyük Millet Meclisinin kararına bağlıdır. Bu kararlar Meclislerin Birleşik toplantısında alınır.

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

MADDE 121. — Teklifin 121 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 124. — Teklifin 124 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

Sıkıyönetim veya genel olarak savaş halinde, hangi hükümlerin uygulanacağı ve işlemlerin nasıl yürütüleceği, hürriyetlerin nasıl kayıtlanacağı veya durdurulacağı ve savaş veya savaşı gerektirecek bir durumun başgöstermesi halinde vatandaşlar için konulabilecek yükümler kanunla gösterilir.

II. Sayıştay; Silâhlı Kuvvetlerin mallarının ve kamu iktisadi teşebbüslerinin denetlenmesi.

MADDE 127. — Sayıştay, genel ve katma bütçeli dairelerin bütün gelir ve giderleri ile mallarını Türkiye Büyük Millet Meclisi adına denetlemek ve sorumluların

hesap ve işlemlerini kesin hükme bağlamak ve kanunlarla verilen inceleme, denetleme ve hükme bağlama işlerini yapmakla görevlidir.

Sayıştayın kuruluşu, işleyişi, denetim usulleri, mensuplarının nitelikleri, atanmaları, ödev ve yetkileri, hakları ve yükümleri ve diğer özlük işleri, Başkan ve üyelerinin teminatı kanunla düzenlenir.

Silâhlı Kuvvetler elinde bulunan Devlet mallarının Türkiye Büyük Millet Meclisi adına denetlenmesi usulleri, Millî Savunma hizmetlerinin gerektirdiği gizlilik esaslarına uygun olarak kanunla düzenlenir.

Kamu İktisadi Teşebbüslerinin Türkiye Büyük Millet Meclisince denetlenmesi kanunla düzenlenir.

III. Hâkimlik mesleği.

MADDE 134. — Hâkimlerin nitelikleri, atanmaları, hakları ve ödevleri, aylık ve ödenekleri, mes-

lekter ilerlemeleri, görevlerinin veya görev yerlerinin geçici veya sürekli olarak değiştirilmesi, haklarında disiplin kovuşturması açılması ve disiplin cezası verilmesi, görevleriyle ilgili suçlarından dolayı soruşturma yapılmasına ve yargılanmalarına karar verilmesi, meslekten çıkarılmayı gerektiren suçluluk veya yetersizlik halleri ve diğer özlük işleri, mahkemelerin bağımsızlığı esasına göre, kanunla düzenlenir.

Hâkimler altmışbeş yaşını bitirinceye kadar hizmet görürler. Askerî hâkimlerin yaş haddi, yükselme ve emeklilikleri kanunla belli edilir.

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

MADDE 127. — Teklifin 127 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 134. — Teklifin 134 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

Hâkimler, kanunda belirtilenlerden başka, genel ve özel hiçbir görev alamazlar.

VI. Savcılık. MADDE 137. — Cumhuriyet savcıları, idari görevleri yönünden Adalet Bakanlığına bağlıdır.

Cumhuriyet savcılarının Yargıtay üyeliğine seçilmeleri dışında kalan bütün özlük işleri ve disiplin cezaları ile meslekten çıkarılmaları hakkında karar verme yetkisi Yüksek Savcılar Kurulundur. Bu Kurulun kararları kesin olup bunlar aleyhine başka bir mercie başvurulamaz. Ancak disiplin ve meslekten çıkarma cezaları ile ilgili kararların bir defa daha incelenmesini Adalet Bakanı ve hakkında karar verilen Cumhuriyet Savcısı isteyebilir.

Yüksek Savcılar Kurulu, Adalet Bakanının başkanlığında Cumhuriyet Baş Savcısı, Yargıtay Ceza Daireleri Genel Kurulunca seçilen üç asil ve iki yedek üye ile Adalet Bakanlığı Müsteşarı ve Özlük İşleri Genel Müdüründen kuruludur. Adalet Bakanı bulunmadığı zaman Kurula Cumhuriyet Başsavcısı Başkanlık eder.

Gecikmesinde sakınca bulunan hallerde, Adalet Bakanlığı Cumhuriyet savcılarını geçici yetki ile görevlendirerek bu kararı ilk toplantısında Kurulun onamasına sunar. Bakanlık Merkez kuruluşunda geçici veya sürekli olarak çalıştırılacak Cumhuriyet savcılarını, muvafakatlarını alarak, atama yetkisi Adalet Bakanına aittir.

Cumhuriyet savcılarının denetimi ve haklarındaki soruşturma Adalet Bakanlığı müfettişleri veya üst dereceli Cumhuriyet savcıları eliyle yapılır.

Yüksek Savcılar Kurulunun kuruluşu, çalışma usulleri, toplantı ve karar yeter sayısı, Yargıtay Ceza Daireleri Genel Kurulunca seçilecek asil ve yedek üyelerin seçim usulleri ve görev süreleri kanunla düzenlenir.

Cumhuriyet Başsavcısı, yüksek mahkemeler hâkimleri hakkındaki hükümlere tabidir.

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

MADDE 137. — Teklifin 137 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

VII. Askerî
Yargı.

MADDE 138. — Askerî yargı,

askerî mahkemeler ve disiplin mahkemeleri tarafından yürütülür. Bu mahkemeler, asker kişilerin askerî olan suçlarıyla, bunların asker kişileri aleyhine veya askerî mahallerde yahut askerlik hizmet ve görevleriyle ilgili olarak işledikleri suçlara ait dâvalara bakmakla görevlidirler.

Askerî mahkemeler, asker olmıyan kişilerin özel kanunda belirtilen askerî suçları ile askerî mahallerde görevlerini ifa ettikleri sırada askerlere karşı işledikleri suçlara bakmakla görevlidirler.

Askerî mahkemelerin, savaş veya sıkıyönetim hallerinde hangi suçlar ve hangi kişiler bakımından yetkili olduğu kanunla gösterilir.

Askerî mahkemelerde üyelerin çoğunluğunun hâkimlik niteliğine sahip olması şarttır.

Askerî yargı organlarının kuruluşu, işleyişi, askerî hâkimlerin özlük işleri, askerî savcılık görevlerini yapan askerî mahkemelerin bağımsızlığı, hâkimlik teminatı ve askerlik hizmetlerinin gereklerine göre kanunla düzenlenir.

I. Yargıtay.

MADDE 139. — Yargıtay, ad-

liye mahkemelerince verilen karar ve hükümlerin son inceleme merciidir. Kanunla gösterilen belli dâvalara da ilk ve son derece mahkemesi olarak bakar.

Yargıtay üyeleri birinci sınıfa ayrılmış hâkim ve Cumhuriyet savcıları ile bu mesleklerden sayılanlar arasından Yüksek Hâkimler Kurulunca üye tam sayısının salt çoğunluğu ile ve gizli oyla seçilir.

Yargıtay, Birinci Başkanı ile Cumhuriyet Başsavcısını, kendi üyeleri arasından, üye tam sayısının salt çoğunluğu ile ve gizli oyla seçer.

Yargıtay Birinci Başkanıyla ikinci başkanlarının ve Cumhuriyet Başsavcısının görev süreleri dört yıldır. Süresi bitenler yeniden seçilebilirler.

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

VII. Askerî
Yargı.

MADDE 138. — Askerî yargı,

askerî mahkemeler ve disiplin mahkemeleri tarafından yürütülür. Bu mahkemeler, asker kişilerin askerî olan suçları ile, bunların asker kişileri aleyhine veya askerî mahallerde yahut askerlik hizmet ve görevleriyle ilgili olarak işledikleri suçlara ait dâvalara bakmakla görevlidirler.

Askerî mahkemeler, asker olmıyan kişilerin özel kanunda belirtilen askerî suçları ile askerî mahallerde görevlerini ifa ettikleri sırada askerlere karşı işledikleri suçlara bakmakla görevlidirler.

Askerî mahkemelerin, savaş veya sıkıyönetim hallerinde hangi suçlar ve hangi kişiler bakımından yetkili olduğu kanunla gösterilir.

Askerî mahkemelerde üyelerin çoğunluğunun hâkimlik niteliğine sahip olması şarttır.

Askerî yargı organlarının kuruluşu, işleyişi, askerî hâkimlerin özlük işleri, askerî savcılık görevlerini yapan askerî hâkimlerin refakatinde buldukları komutanlarla ilişkileri mahkemelerin bağımsızlığı, hâkimlik teminatı ve askerlik hizmetlerinin gereklerine göre kanunla düzenlenir.

MADDE 139. — Teklifin 139 neu maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

Yargıtayın kuruluşu, işleyişi, Başkan ve üyelerinin ve diğer mensuplarının nitelikleri ve ikinci başkanların seçim usulleri kanunla düzenlenir.

II. Danıştay.

MADDE 140. — Danıştay, kanunların başka idari yargı mercilerine bırakmadığı konularda ilk derece ve genel olarak üst derece idare mahkemesidir.

Danıştay, idari uyumsuzlukları ve dâvaları görmek ve çözümlmek, Bakanlar Kurulunca gönderilen kanun tasarıları hakkında düşüncesini bildirmek, tüzük ve tasarılarını ve imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerini incelemek ve kanunla gösterilen diğer işleri yapmakla görevlidir.

Danıştay üyeleri, Bakanlar Kurulu ile Danıştay Genel Kurulunca ayrı ayrı boş yer sayısı kadar gösterilecek adaylar arasından Anayasa Mahkemesinin asıl ve yedek üyelerinin üye tam sayısının üçte iki çoğunluğu ile ve gizli oyla seçilir. İlk iki oylamada bu çoğunluk sağlanamazsa, salt çoğunlukla yetinilir.

Danıştay, Başkanını ve Başkanunsözcüsünü, kendi üyeleri arasından, üye tamsayısının salt çoğunluğu ile ve gizli oyla seçer. Başkan, daire başkanları ve Başkanunsözcüsünün görev süreleri dört yıldır. Süresi bitenler yeniden seçilebilirler.

Danıştayın kuruluşu, işleyişi, yargılama ve daire başkanlarının seçimi usulleri, mensuplarının nitelikleriyle atanmaları, hakları ve ödevleri, aylık ve ödenekleri, meslekte ilerlemeleri, haklarında disiplin kovuşturması yapılması ve disiplin cezası uygulanması, mahkemelerin bağımsızlığı ve hâkimlik teminatı esaslarına göre kanunla düzenlenir.

Askerî kişilerle ilgili idari dâvalar Askerî Yargıtayda kurulacak özel dairede görülür.

III. Askerî Yargıtay.

MADDE 141. — Askerî Yargıtay, askerî mahkemelerden verilen karar ve hükümlerin son inceleme merciidir. Ayrıca, askerî kişilerin kanunla gösterilen belli dâvalarına ilk ve

(Anayasa Komisyonunun değiştirilmesi)

MADDE 140. — Teklifin 140 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 141. — Teklifin 141 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

son derece mahkemesi olarak bakan. Askerî nitelikteki idari eylem ve işlemlerin yargı denetimi, özel dairece yapılır. Bu dairesinin kuruluşu, üyelerinin nitelikleri ve atanmaları askerlik gereklerine göre kanunla düzenlenir.

Askerî Yargıtay üyeleri en az albay rütbesinde birinci sınıf askerî hâkimler arasından Askerî Yargıtay Genel Kurulunun üye tam sayısının salt çoğunluğu ile her boş yerin üç misli olarak gösterdiği adaylar arasından Cumhurbaşkanınca seçilir.

Askerî Yargıtay Başkanı, Başsavcısı, İkinci Başkan ve daire başkanları Askerî Yargıtay üyeleri arasından rütbe ve kıdem sırasına göre atanırlar.

Askerî Yargıtayın kuruluşu, işleyişi, yargılama usulleri ve üyeler hakkındaki disiplin ve özlük işleri, mahkemelerin bağımsızlığını, hâkimlik teminatı ve askerlik hizmetlerinin gereklerine göre kanunla düzenlenir.

C) YÜKSEK HÂKİMLER KURULU

I. Kuruluş. **MADDE 143.** — Yüksek Hâkimler Kurulu, onbir asıl ve üç yedek üyeden kuruludur. Üyeler, Yargıtay Genel Kurulunca, kendi üyeleri arasından ve üye tamsayısının salt çoğunluğu ile gizli oyla seçilir.

Yüksek Hâkimler Kurulu, üye tamsayısının salt çoğunluğu ile, kendi içinden Başkanını ve bölüm başkanlarını seçer.

Yüksek Hâkimler Kurulu üyelerinin görev süresi dört yıldır. Süresi bitenler yeniden seçilebilirler.

Yüksek Hâkimler Kurulu üyeleri, görevleri süresince başka bir iş ve görev alamazlar.

Yüksek Hâkimler Kurulunun kuruluşu, çalışma usulleri, bölümleri ve bu bölümlerin görevleriyle toplantı ve karar yeter sayıları, Başkan ve üyelerinin aylık ve ödenekleri kanunla düzenlenir.

Adalet Bakanı, gerekli gördüğü hallerde Yüksek Hâkimler Kurulu toplantılarına başkanlık eder.

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

MADDE 143. — Teklifin 143 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

II. Görev ve yetkileri.

MADDE 144. — Yüksek Hâ-

kimler Kurulu, adliye mahkemeleri hâkimlerinin özlük işleri hakkında kesin karar verir. Bu kararlar aleyhine başka mercilere başvurulamaz. Ancak, disiplin ve meslekten çıkarma cezaları ile ilgili kararların bir defa daha incelenmesini, Adalet Bakanı veya hakkında karar verilen hâkim istiyebilir.

Bir hâkimin, her ne sebeple olursa olsun, meslekten çıkarılması hakkındaki karar Yüksek Hâkimler Kurulu Genel Kurulunun salt çoğunluğu ile alınır.

Adalet Bakanı gerekli gördüğü hallerde, bir hâkim hakkında disiplin kovuşturması açılmasını Yüksek Hâkimler Kurulundan istiyebilir.

Bir mahkemenin veya bir hâkimin kadrosunun kaldırılması veya bir mahkemenin yargı çevresinin değiştirilmesi, Yüksek Hâkimler Kurulunun uygun görmesine bağlıdır.

Hâkimlerin denetimi ve haklarındaki soruşturma, Yüksek Hâkimler Kuruluna bağlı ve sürekli olarak görevli müfettiş hâkimler eliyle yapılır. Müfettiş hâkimler birinci sınıfa ayrılmış hâkim ve Cumhuriyet savcıları ile bu mesleklerden sayılanlar arasından Yüksek Hâkimler Kurulunca atanır. Müfettiş hâkimlerin nitelikleriyle atanma usulleri, hakları, ödevleri, ödenek ve yollukları, meslekte ilerlemeleri, haklarında disiplin kovuşturması yapılması ve disiplin cezası uygulanması, hâkimlik teminatı esaslarına göre kanunla düzenlenir.

D) ANAYASA MAHKEMESİ

I. Kuruluş.
a) Üyelerin seçimi.

MADDE 145. — Anayasa Mah-

kemesi, onbeş asıl ve beş yedek üyeden kuruludur. Asıl üyelerden dördü Yargıtay, üçü Danıştay Genel Kurullarınca kendi Başkan ve üeleriyle Cumhuriyet Başsavcısı ve Başkanun sözcüsü arasından üye tamsayılarının salt çoğunluğu ile ve gizli oyla seçilir. Bir üye Sayıştay Genel Kurulunca kendi Başkan ve

(Anayasa Komisyonunun değiştirisi)

MADDE 144. — Teklifin 144 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 145. — Teklifin 145 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

üyeleri arasından aynı usulle seçilir. Millet Meclisi üç, Cumhuriyet Senatosu iki üye seçer. Cumhurbaşkanıca da iki üye seçilir. Cumhurbaşkanı, bu üyelere birini, Askerî Yargıtay Genel Kurulunun üye tamsayısının salt çoğunluğu ile ve gizli oyla göstereceği üç aday arasından seçer. Yasama Meclisleri, bu seçimleri, Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri dışından, üye tamsayılarının salt çoğunluğu ile ve gizli oyla yaparlar. Yasama Meclislerince yapılacak seçimlerde, adaylığa başvurma ve seçim esas ve usulleri kanunla düzenlenir.

Anayasa Mahkemesi, kendi üyeleri arasından, gizli oyla ve salt çoğunlukla, dört yıl için bir Başkan ve bir Başkanvekili seçer; yeniden seçilmek caizdir.

Anayasa Mahkemesine asıl veya yedek üye olabilmek için, kırk yaşını doldurmuş bulunmak ve Yargıtay, Danıştay, Askerî Yargıtay veya Sayıştayda Başkanlık, üyelik, Başsavcılık, Başkanun sözcülüğü veya üniversitelerde hukuk, iktisat ve siyasal bilimler alanlarında en az beş yıl öğretim üyeliği veya onbeş yıl avukatlık yapmış olmak şarttır.

Anayasa Mahkemesine, Yargıtay iki, Danıştay ile Yasama Meclislerinin her biri birer yedek üye seçerler. Yedek üyelerin seçiminde de, asılların seçimindeki usul uygulanır.

Anayasa Mahkemesi üyeleri, resmî veya özel hiçbir görev alamazlar.

II. Görev ve yetkileri.

MADDE 147. — Anayasa Mahkemesi, kanunların ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüklerinin Anayasaya, Anayasa değişikliklerinin de Anayasada gösterilen şekil şartlarına uygunluğunu denetler.

Cumhurbaşkanını, Bakanlar Kurulu üyelerini, Yargıtay, Danıştay, Askerî Yargıtay, Yüksek Hâkimler Kurulu ve Sayıştay Başkan ve üyelerini, Cumhuriyet Başsavcısını, Başkanun sözcüsünü, Askerî Yargıtay Başsavcısını ve kendi üyelerini görevleriyle ilgili suçlardan dolayı Yüce Di-

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

MADDE 147. — Teklifin 147 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

van sıfatıyla yargılar ve Anayasa ile verilen diğer görevleri yerine getirir.

Anayasa Mahkemesinin, Yüce Divan sıfatıyla yargılamasında savcılık görevini Cumhuriyet Başsavcısı yapar.

IV. İptal dâvası.

a) Dâva hakkı.

MADDE 149. — Cumhurbaşkanlığı; Yasama Meclislerindeki siyasi parti grupları ve Türkiye Büyük Millet Meclisinde grupu bulunan siyasi partiler ile son milletvekili genel seçimlerinde muteber oy sayısının en az yüzde onunu alan siyasi partiler; Yasama Meclislerinden birinin üye tamsayısının en az altıda biri tutarındaki üyeleri; kendi varlık ve görevlerini ilgilendiren alanlarda Yüksek Hâkimler Kurulu, Yargıtay, Danıştay, Askerî Yargıtay ve üniversiteler, kanunların veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüklerinin veya bunların belirli madde ve hükümlerinin Anayasaya aykırılığı iddiasıyla, Anayasa Mahkemesinde doğrudan doğruya iptal dâvası açabilirler.

c) Anayasaya aykırılığın diğer mahkemelerde ileri sürülmesi.

MADDE 151. — Bir dâvaya bakmakta olan mahkeme, uygulayacak bir kanunun hükümlerini Anayasaya aykırı görürse veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddî olduğu kanısına varırsa, Anayasa Mahkemesinin bu konuda vereceği karara kadar dâvayı geri bırakır.

Mahkeme, Anayasaya aykırılık iddiasını ciddî görmezse bu iddia, temyiz merciince esas hükümle birlikte karara bağlanır.

Anayasa Mahkemesi, işin kendisine gelişinden başlamak üzere altı ay içinde kararını verir ve açıklar.

Bu süre içinde karar verilmezse, mahkeme, Anayasaya aykırılık iddiasını, kendi kanısına göre gözümliyerek dâvayı yürütür. Ancak, Anayasa Mahkemesinin kararı, esas hakkındaki karar kesinleşinceye kadar gelirse, mahkemeler buna uymak zorundadır.

(Anayasa Komisyonunun değiştirisi)

MADDE 149. — Teklifin 149 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 151. — Teklifin 151 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

V. Anayasa
Mahkemesinin
kararları.

MADDE 152. — Anayasa Mahkemesinin kararları kesindir. Kararlar, gerekçesi yazılmadan açıklanamaz.

Anayasa Mahkemesince, Anayasaya aykırı olduğundan iptaline karar verilen kanun veya İçtüzük veya bunların iptal edilen hükümleri, gerekçeli kararın Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Gereken hallerde, Anayasa Mahkemesi, iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabilir. Bu tarih kararın Resmî Gazetede yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez.

İptal kararı geriye yürümez.

Anayasa Mahkemesi, diğer mahkemelerden gelen Anayasaya aykırılık iddiaları üzerine verdiği hükümlerin, olayla sınırlı ve yalnız taraflara bağlayıcı olacağına da karar verebilir.

Anayasa Mahkemesi kararları Resmî Gazetede hemen yayımlanır ve Devletin yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, gerçek ve tüzel kişileri bağlar.

MADDE 2. — Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 12. — Cumhuriyet Senatosu üyelerinden üçte birinin yenilenmesi ve Cumhuriyet Senatosu ile Millet Meclisinde boş bulunan üyelikler için 10 Ekim 1971 gününde yapılacak seçimler, 12 Ekim 1973 de yapılması gereken milletvekilleri genel seçimiyle birlikte yapılmak üzere, ertelenmiştir. Cumhuriyet Senatosu üyelerinden süresi dolanların üyelik sıfatları, seçim yapılinceye kadar devam eder.

Cumhurbaşkanıca seçilen üyelere süresi dolanlar hakkında 73 nci maddenin 5 nci fıkrası hükmü uygulanmaya devam olunur.

GEÇİCİ MADDE 13. — Bu Anayasa değişikliklerinin yürürlüğe girdiği tarihte Yargıtay Birinci Başkanlığı ile Cumhuriyet Başsavcılığı görevlerinde bulunan-

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

MADDE 152. — Teklifin 152 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — Teklifin 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 12. — Teklifin geçici 12 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 13. — Teklifin geçici 13 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

lardan bu görevlerde 4 yılını doldurmuş olanların yerleri için, yürürlük tarihinden itibaren bir ay içinde yeni seçim yapılır.

Yargıtayın kuruluşu, işleyişi, Başkan ve üyelerinin ve diğer mensuplarının nitelikleri ve İkinci Başkanlarının Seçim usulleri hakkındaki Kanun, Anayasa değişikliklerinin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde çıkarılır. Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Yargıtay İkinci Başkanlığında dört yılını doldurmuş olanların yerleri için, yürürlük tarihinden itibaren bir ay içinde yeni seçim yapılır.

GEÇİCİ MADDE 14. — Bu Anayasa değişikliklerinin yürürlüğe girdiği tarihte Danıştay Başkanlığı ile Başkanun sözcülüğü görevlerinde bulunanlardan bu görevlerde dört yılını doldurmuş olanların yerleri için, yürürlük tarihinden itibaren bir ay içinde yeni seçim yapılır.

Anayasanın 114 ve 140 ncı maddelerinde yapılan değişiklik gereğince, 521 sayılı Danıştay Kanunu, Anayasa değişikliklerinin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde değiştirilir. Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Danıştay Daire Başkanlığında dört yılını doldurmuş olanların yerleri için, yürürlük tarihinden itibaren bir ay içinde seçim yapılır.

Danıştay Başkanlığı ile Başkanun sözcülüğüne ve daire başkanlıklarına yeniden seçilemeyenler Danıştay üyesi olurlar.

GEÇİCİ MADDE 15. — Bu Anayasa değişikliğinin yürürlüğe girdiği tarihte Yargıtay İkinci Cumhuriyet Başsavcılığı veya Yargıtay Cumhuriyet Savcılığı görevlerinde bulunanlar, Yargıtay üyesi olurlar. Bunlara ait kadrolar Yargıtaya intikal eder.

45 sayılı Yüksek Hâkimler Kurulu Kanununda gerekli değişiklikler yapılınca kadar, Cumhuriyet Başsavcılığı bölümleriyle Yüksek Savcılar Genel Kurulu ve bö-

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

GEÇİCİ MADDE 14. — Teklifin geçici 14 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 15. — Bu Anayasa değişikliğinin yürürlüğe girdiği tarihte Yargıtay İkinci Cumhuriyet Başsavcılığı veya Yargıtay Cumhuriyet Savcılığı görevlerinde bulunanlar Yargıtay üyesi olurlar.

Bunlara ait kadrolar da Yargıtaya, üye kadrosu olarak geçer.

45 sayılı Yüksek Hâkimler Kurulu Kanununda gerekli değişiklikler yapılınca kadar, Cumhuriyet Başsavcılığı bölümleriyle Yüksek Savcılar Genel Kurulu ve

(Teklif)

lümüleri ve bunlara mensubolanlar görevlerine devam ederler.

GEÇİCİ MADDE 16. — Anayasanın 46 ve 119 ncu maddelerinde yapılan değişikliklerin yürürlüğe girdiği tarihte 624 sayılı Kanuna dayanılarak kurulmuş olan kamu hizmetlileri sendikalarının faaliyeti sona erer.

Kamu hizmetlileri kuruluşlarının kuruluşuna ve sendikaların varlıklarının bu kuruluşlara intikaline ait hükümler kanunla düzenlenir. Kanun, Anayasa değişikliklerinin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde çıkarılır.

GEÇİCİ MADDE 17. — Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 134, 138 ve 141 nci maddeleri gereğince, askerî yargı ile ilgili kanunlar, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde değiştirilir.

Yukardaki fıkraya göre çıkarılacak yeni kanunların gerektirdiği seçim ve atamalar, bu kanunların yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içinde yapılır.

GEÇİCİ MADDE 18. — Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 137 nci maddesinde sözü geçen Yüksek Savcılar Kurulunun kuruluşu ve çalışma usulleri ile ilgili kanun, bu Anayasa değişikliğinin yürürlüğe girmesinden itibaren altı ay içinde çıkarılır.

Yukardaki fıkrada belirtilen kanunun yürürlüğe girmesine kadar 2556 ve 45 sayılı kanunların değişiklik ve ekleriyle birlikte uygulanmasına devam olunur.

GEÇİCİ MADDE 19. — 45 sayılı Yüksek Hâkimler Kurulu Kanunu, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 143 ve 144 ncu maddelerinde yapılan değişiklik gereğince, bu değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde değiştirilir.

Yüksek Hâkimler Kurulunun mevcut üyelerinin görev süresi, 45 sayılı Yüksek Hâkimler Kurulu Kanununun değişik şekline göre yapılacak seçim sonuçlarının kesinleşmesi tarihine kadar devam eder.

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

bölümleri ve bunlara mensubolanlar görevlerine devam ederler.

GEÇİCİ MADDE 16. — Teklifin geçici 16 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 17. — Teklifin geçici 17 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 18. — Teklifin geçici 18 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 19. — Teklifin geçici 19 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Teklif)

GEÇİCİ MADDE 20. — Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında yapılan değişiklikler veya bu Anayasaya eklenen hükümler gereğince kanunlarda yapılması zorunlu olan ve geçici 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 ve 19 neü maddelerin kapsamı dışında kalan diğer kanunlar ve kanun değişiklikleri, bu Anayasa değişikliklerinin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde tamamlanır.

MADDE 3. — Bu Anayasa değişiklikleri ve eklenen geçici maddeler yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

(Anayasa Komisyonunun değişikliği)

GEÇİCİ MADDE 20. — Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında yapılan değişiklikler veya bu Anayasaya eklenen hükümler gereğince kanunlarda yapılması zorunlu olan ve geçici 13, 14, 15, 16, 17, 18 ve 19 neü maddelerin kapsamı dışında kalan diğer kanunlar ve kanun değişiklikleri, bu Anayasa değişikliklerinin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde tamamlanır.

MADDE 3. — Teklifin 3 neü maddesi aynen kabul edilmiştir.

